

Llucmajor



ABRIL 1985

de pinte en ample

Número 45 - Preu: 80 Ptes.

CENTENARS DE PERSONES CONTRA LA BASE MILITAR



EN JAUME ALEMANY HA DEIXAT LA PARROQUIA

Després de quasi vuit anys de viure a Llucmajor, Jaume Alemany ha deixat el càrrec de vicari de la Parròquia. A partir d'ara es dedicarà totalment al Seminari Menor de Palma. Com a personatge popularíssim que ha estat dins el nostre poble durant tot el temps que ha conviscut entre nosaltres, li dedicam una entrevista per comentar quina ha estat la seva feina i quines són les impressions que n'ha tret de Llucmajor.



SUPER DERESA

*Avd. Cavaller Ramon Santmartí
(cantonada C. Sant Francesc)*

EDIFICI DERESA - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR

AGRAÏM LA RESPOSTA DELS LLUCMAJORERS

***ENS VISITI, SERA ATESES PELS MILLORS
PROFESSIONALS DE CADA RAM**



***TOT D'UNA MAXIMA QUALITAT**



***TOT AL PREU MES BAIX DEL MERCAT**



***FACI LES SEVES COMPRES EN UN AMBIENT
AGRADABLE I FAMILIAR**



**SUPER DERESA - El Supermercat de Lluçmajor per a tota
Mallorca**



Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any III

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies.

COL.LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Bartomeu Font
Antoni Garau
Miquel A. Giménez
Coloma Julià
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socias
Arnau Tomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verdera

SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col.laboren
Jaume Clar
Joan Clar Coll
Joan B. Garau
Jaume Manresa
Bernat Vadell

FOTOGRAFIES
M. Clar
Fermín
C. Julià
Mut Fotos

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

EL PENSAMENT DE LA
REVISTA S'EXPRESSA
NOMES A TRAVES DE
L'EDITORIAL



Més enllà de localismes

La presència de llucmajorers a les files de manifestants contra l'aquarterament de S'Aguila va ser la que havia de ser i punt. Es a dir, poc més o manco els mateixos que s'haurien desplaçat a Palma o a un altre poble per idèntics motius, i poc més o manco els mateixos que vengueren de cada poble extern per a expressar la seva postura. Actes com el de dia 19 apleguen només les persones sensibilitzades sobre la qüestió i, vulguem o no vulguem, el tema de la base de S'Aguila supera els àmbits del localisme i s'inscriu en la més ampla lluita per una societat desmilitaritzada. Si unes persones, uns col·lectius, unes entitats s'hi mostren en contra no ho fan perquè estigui ubicada a suaquí o suallà, sinó perquè rebutgen el transfons militarista i armamentista que aquesta construcció suposa. Seria grotesc dir "estic en contra de sa base perquè la fan devora ca meva, però me'n fot si està a cas veïnat". La construcció de nous aquarteraments, la compra d'armament, la concentració de tropes, l'increment del pressupost militar, la "modemització" dels exèrcits...suposen una escalada quantitativa i qualitativa d'una militarització de la societat que, la dirigisqui Felipe González, Manuel Fraga, Miquel Roca o qui sigui, és pemiciosa per als ciutadans i per a les llibertats democràtiques. Pensem que "modemització" de les forces armades ha volgut dir, al llarg de la història, passar de la destal de sílex, l'arc i les fletxes i l'espasa de bronze a la bomba atòmica, les armes químiques i la guerra de les galàxies. D'aquí que una de les grans preguntes dels nostres temps que té plantejada la humanitat i sencera sigui: ens interessa que els exèrcits es "modemitzin"?

NOTICIES LOCALS



OSCAR ALZAGA VA INAUGURAR EL LOCAL DEL PDP

El passat diumenge 24 de març, el president estatal del Partit Demòcrata Popular (PDP), Oscar Alzaga, va inaugurar el nou local del partit a Lluçmajor, a la Plaça Espanya, després d'haver inaugurat també el local de Felanitx.

Assistiren a l'acte, el batle Antoni Zanoguera i alguns regidors, el vicepresident del Govern Balear, Joan Huguet, el president del PDP de Mallorca i conseller d'Economia, Cristòfol Soler, el president del PDP de Lluçmajor, Miquel Martí, el representant de l'executiva de Palma, Jaume Ensenyat, el conseller d'Indústria i Comerç, Gaspar Oliver, el d'Agricultura, Joan Simarro. També hi assistiren els afiliats i simpatitzants del partit a Lluçmajor, els presidents de les agrupacions de Felanitx i Sencelles, el president de l'Associació d'Empresaris ACELL, Jaume Clar i l'encarregada de les Relacions Públiques d'aquesta associació, M. Teresa Rattier i també uns representants d'APi del PSOE locals.

Oscar Alzaga va visitar totes les dependències del local i va manifestar la seva satisfacció per trobar-se a Lluçmajor, amb els seus, als qui va encoratjar en el treball al servei del poble. També va manifestar satisfacció perquè hi havia representacions d'altres partits polítics per dialogar, perquè aquesta és la gran aspiració de la democràcia.



Els 150 excursionistes a la platja de "Son Serra de Marina" (Foto Joan Ferrer).

"SA NOSTRA" AMB ELS PENSIONISTES DE LLUCMAJOR

Dies passats un grup de 150 pensionistes llucmajorsers varen fer una atractiva excursió a través de l'entitat Caixa de Balears "Sa Nostra" visitant "Sa Canova" (Sa Pobla), obra agrícola de "Sa Nostra", on s'efectuà una berenada mallorquina.

Des de Sa Pobla es dirigiren al Port de Pollença on embarcaren en en una "golondrina" per visitar Formentor i les platges d'aquell bell paisatge.

De Formentor continuaren bordejant la badia d'Alcúdia, Ca'n Picafort, i Son Serra de Marina on se va servir un dinar a tots els assistents. Hi hagué fi de festa, humor i alegria a balquena i obsequis de l'entitat organitzadora.

Contents tornaren a Lluçmajor comentant les excel·lències de tan agradable diada. El coordinador fou Joan Ferrer, promotor rural de "Sa Nostra".

Sbert

AGRAIMENT DE LA COORDINADORA "S'AGUILA LLIURE"

La coordinadora S'Aguila Lliure vol manifestar el seu agraïment a totes aquelles persones que d'una manera o d'altra varen contribuir desinteressadament a que fossin possi-

bles i amb èxit, els actes que es varen dur a terme el passat dia 19 de Març.

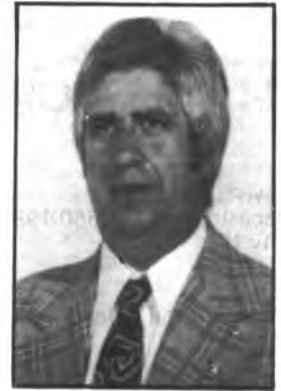
A part de tota aquella gent que va fer una feina més anònima, encara que molt important, donam les gràcies en concret als grups, "Música Nostra", "Passa Temps" a en Joan A. i a na Ma. Antònia de Santanyí, a les dues colles de xeremiers i als altres grups que malgrat la seva voluntat no varen poder actuar, de la mateixa manera a aquelles persones que varen aportar els coloms per a l'amollada com a símbol de la Pau.

Volem deixar constància també del suport imprescindible d'aquestes entitats: P.C.B, C.J.C, M. C.I, P.S.M - E.N, G.O.B, G.E.M, C.A.

Aiximateix agraïm a l'Ajuntament i a la policia municipal per les facilitats que ens varen donar tant per als preparatius com per a la realització de la manifestació —festa del passat dia 19 de Març, encara que ens agradaria que aquesta cooperació fos a tot nivell i no només davant els actes públics.

De totes maneres en properes ocasions esperam comptar amb la mateixa col·laboració de tanta gent com ha succeït aquesta vegada.

Coordinadora s'Aguila lliure



A la Galeria "Jaume III"

EXIT DE JOSEP MANRESA

Durant una quinzena de dies, a la prestigiosa sala d'Art de Palma, "Jaume III", Josep Manresa exposa les més recents obres, de fort impacte pictòric i amb una inconfundible personalitat.

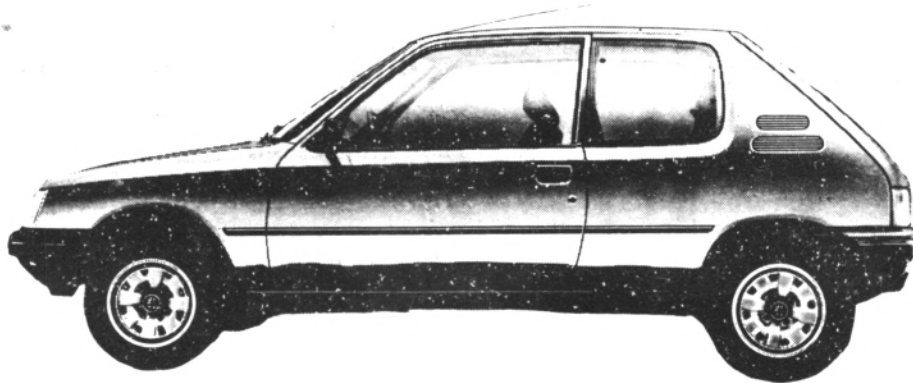
L'exposició ha estat visitada per altes personalitats de la vida política provincial i públic en general.

Josep Manresa exposà des de l'any 1955 en destacades sales il·lenques, nacionals i internacionals, entre elles Londres, New York, Madrid, València, Barcelona... També direm que Manresa està ja catalogat als Estats Units. Seleccionat pel Foment de Turisme de Mallorca l'any 80 i la seva biografia surt publicada en diferents edicions, entre les quals cal destacar el Diccionari d'Arts Plàstiques de Catalunya, l'edició "Pintors a Eivissa" o "Artes Plàstiques a Mallorca".

L'obra d'aquest pintor destaca per una forta personalitat creativa i per la seva particular tècnica, amb gran riquesa de matisos. Les crítiques han estat molt favorables a les obres exposades, per exemple veim com en una d'elles es diu "ell ha romput a les bones, tota l'escala cromàtica, això duu una passa catastròfica si el que ho fa no té una gran visió del sistema pictòric, cosa que té en Josep Manresa".

La nostra enhorabona.

Sbert



**EN 1985,
PEUGEOT 205.**

**RIFAM AQUEST
COTXE ENTRE ELS
NOSTRES CLIENTS**

FERRETERIA

DROGUERIA - ARMERIA

Can Jamer

TOT EN BRICOLAGE

**GOTEIG
FONTANERIA**

EINES

P.L. ESPANYA N°47

Blucmajor

TEL. 66 0443

ASSOCIAT A



S'Arenal**Assemblea de l'Associació de Veïnats**

Tomeu Sbert.

Es va celebrar l'Assemblea de l'Associació de Veïnats Son Sunyer. Un dels punts més importants fou la dimissió del president J. Perelló Palmer, el qual ja duia bastants d'anys en aquest càrrec. Perelló Palmer és

així mateix delegat de l'alcaldia a S'Arenal. El sorprenent del cas és que encara que semblava que hi hauria alguns presidenciables, al final no es va presentar ningú.

I, com a conseqüència, es nomenà una comissió gestora encapçalada per Gui-

lem Sastre Capellà, T. Martí Llitra, M. Joan Florit, D. Paniza Rosselló, B. Vives Gil, Joan A. Salas Rotger, Maria T. Blanch, i J. Perelló Palmer. Abans de tres mesos aquesta comissió haurà de convocar eleccions.

CAMPANYA DE NETEJA.

El regidor de l'Ajuntament de Ciutat, Josep Lluís Mádico, ens digué que aquest mes d'abril tindrà lloc una campanya de neteja de carrers i solars particulars a S'Arenal, part de Palma. L'Ajuntament està conscienciat, pel que diu Mádico, que s'ha de cuidar al màxim l'assumpte del turisme. També, als propietaris dels solars sense tancar, se'ls farà tot el possible perquè siguin degudament tancats.

Un altre tema que tractà Mádico, que és el president d'EMAYA, és que en cas que les aigües de la part de Llucmajor, es continuïn tirant a la mar, encara que depurades, es tractarà amb l'Ajuntament de Llucmajor sobre la possibilitat immediata de dur les aigües a Sant Jordi.

D'altra banda, sabem que s'està intentant a través del Servei d'Obres Hidràuliques de Balears, que es concedeixin uns permisos per tal d'aprofitar les aigües per reguiu a finques a la part llucmajorera.

JERONI SÀIZ.

El conseller del territori J. Sáiz manifesta que es convocarà oficialment un concurs d'idees, referit a la remodelació possible de la platja de S'Arenal, des de Ca'n Pastilla a Son Verí.

Com ja diguérem, se suprimeix dos vials de pri-

mera línia. Una vegada es posi en funcionament la perllongació de l'autopista des de Ca'n Alegria al creuer de Cala Blava, la circulació sofrirà una transformació vial important. El desastrós assumpte circulatori deixarà problemes enrebra. Ja era ben hora!

Els premis d'aquest concurs seran de cinc-cents mil pessetes. I de dues-cents mil pts., respectivament, apart d'altres assignacions.

MALES NOTÍCIES pel que es refereix a la possible construcció d'un camp d'esports municipals a S'Arenal. La comissió de cultura i esport encapçalada per Joan Puigserver ha demostrat darrerament interès per aconseguir uns terrenys per construir aquestes instal·lacions de caràcter municipal, però l'assumpte està enredat, ja que l'esperada col·laboració de cert propietari del terreny no arriba com s'esperava. S'hauran de trobar solucions que no siguin confiant en qui no es pot confiar.

LA PORCIÚNCULA.

A la Porciúncula té lloc la celebració d'un cicle de conferències de caràcter cultural i formatiu. El conferenciant és el Pare A. Oliver, catedràtic.

ASSOCIACIÓ D'HOTELERS.

També a l'Associació d'Hotelers, al carrer Marbella, cada dijous, al seu Auditorium, se celebren actes culturals, concerts... L'hora de començament és a les 8,30 del capvespre.

ELECTRICA**Calafat**

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

Continuant els habituals serveis de:

Instal·lacions elèctriques

Servei Tècnic

Sistemes d'alarma i seguretat anti-robo

Instal·lacions d'energia solar

També li ofereix la nova tenda situada al Carrer Sa Fira, 3 on hi podrà trobar:

- ELECTRODOMÈSTICS
(PHILIPS - NEWPOL - FAGOR - PANASONIC - SHARP - etc.)
- ARTICLES D'ELECTRICITAT EN GENERAL
- OBJECTES DE REGAL
- LLISTES DE NOCES

**VIDEO CLUB**

On podrà triar entre més de 1000 títols de les més recents novetats de pel·lícules originals i legalitzades

Sa Fira, 3 (Abans, Galeria Moderna) - Tel. 661901

LLUCMAJOR



**FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA**

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

Què passa amb el servei d'ambulàncies?

Rumors dignes de crèdit han portat a la nostra Redacció certes notícies que si són veritat, creim que són d'un caire molt delicat i pròpies de ser esmentades quan abans millor. Amb aquesta intenció i perquè els lectors puguin jutjar aquestes notícies amb tranquil·litat i prudència, publicam aquest escrit:

No fa massa dies l'Ambulatori de la S.S. de Llucmajor!! un ciutadà llucmajorer sofrí un infart, diligentment l'infermera va telefonar a la Policia Municipal amb el propòsit de fer servir l'ambulància per poder traslladar el malalt a millors mans. Quina fofuda! —no pot ser— digué el municipal de guàrdia—només se pot emprar per fer comanes o fent una instància al senyor batle—.

Com és comprensible no eren moments apropiats per anar a cercar la màxima autoritat.

L'infermera, desesperada va haver de cridar la Creu Roja i tant de bo que pogueren venir, i, podem afegir, que tanmateix, en cas d'infart és el millor que se pot fer, ja que l'ambulància municipal no té ni bomba d'oxigen. Què vos pareix?

Dia 15 de març, més o manco sobre les nou i mitja, un jove d'uns 35 anys, també llucmajorer, va sofrir la mateixa sort: un infart.

El senyor metge, practicants i infermeres feien el que podien per reanimar-lo,



no hi havia temps d'enredar i les infermeres feien passes cercant per no variar: la ditxosa ambulància.

Aquest pic la de l'Ajuntament havia anat a Ciutat amb les anàlisis, quan és de sentit comú que per a tal feina es podrien emprar els R6 de la policia municipal.

L'infermera va avisar a la Creu Roja i va resaltar que aquests bergants prenién el soleiet i no varen sentir el telèfon. Finalment, a la pobra infermera no li queda més remei que anar a cercar-los al "Puesto" i aquells no tenguieren més remei que anar a transportar el malalt que feia ja 40 minuts que estava més aprop de la mort que de la vida.

Es ben cert que hi ha un acudit popular que diu "més val tard que no mai", no obstant això molts de pics és necessari no tenir-lo present i complir amb el

que és un deure el més prest millor.

Vosaltres lectors i llucmajorers, posau-vos en el lloc del malalt i... ¡jutjau!

PLA DE JUBILACIO

"SA NOSTRA"

Tu,
tranquíl



CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"



Maderas
Ramon, S.A.

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Llucmajor-Porreras, Km. 1
Teléfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

Centenars de persones contra la base de s'Aguila

Convocades per la Coordinadora Aguilina Lliure, l'horabaixa de dia 19 de març entre 500 i 800 persones se concentraren pels carrers de Lluçmajor i mostraren el seu rebuig a la construcció de l'aquartermament de S'Aguila i a la progressiva militarització que sofreix la nostra societat.

El dia s'havia alçat tapat i plujós. Res no feia vaticinar una jornada apropiada per a manifestacions de carrer i semblava que tot l'esforç de la Coordinadora se n'anava en orris. Al punt de migdia, però, el temps començava a clarejar. La pluja havia anat mancabant i va permetre que aprop de les cinc s'anassen concentrant centenars de persones damunt la nostra plaça. Eren ja les cinc i mitja quan la manifestació començava a davallar en direcció al carrer Bisbe Taixaquet, després d'una amollada simbòlica de coloms. Al davant de tot, obria la marxa un cotxe amb altaveus des d'on es proferien eslògans. Tot seguit, representants de les distintes forces i entitats convocants duïen una gran pancarta amb el lema "Contra sa base militar de S'Aguila". Hi eren presents Jesús Fuentes, pels grups antimilitaristes; Pep Valero, pel PCB; Xavier Pastor, president del GOB;



Sebastià Serra, diputat i secretari general del PSM; representants del Col·lectiu de Joves Comunistes i del MCI, i els membres de la Coordinadora Jaume Lladó, Joan Matamales, Manolo García, i Aina Ma. Garí. A continuació es concentrava tota la munió de manifestants, molts dels quals portaven pancartes,

banderes i altres ensenyes al·lusives a l'acte. Mentre la marxa feia el seu recorregut per diversos carrers fins a retornar a la Plaça Espanya, en cap moment cessaren de sentir-ne crits com "Volem S'Aguila lliure", "Otan no", "Manco militars i més treball"...

FORCES PRESENTS.

Sabuda ja des del principi l'absència dels partits de la dreta i, fins i tot, del PSOE, era de destacar la presència de nombrosos membres del Partit Comunista de Balears (sector d'Ignacio Gallego) amb gairebé tota la seva plana

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Born, 7 Tel. 66 02 75



Olegario

TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL



major (Pep Valero, Francisca Bosch, S. Bauzá, Lila Thomàs, Manuel Domènech...) i els seus Col·lectius de Joves. L'altre grup polític més nombrós el constituïen els militants del PSM-Esquerra Nacionalista, encapçalats per Sebastià Serra i portadors de diverses pancartes ben visibles al llarg del recorregut.

Igualment era notable la participació de membres del GOB, de "Green Peace" i dels excursionistes del GEM, que constituïen el sector ecologista de la manifestació. Un altre grup important eren els antimilitaristes i objectors de consciència i l'assemblea de dones. Els anomenats "Gnomos" posaven, com és habitual en aquestes concentracions, la nota festiva i bullanguera amb crits desenfadats i rostres vistosament maquillats. També hi va haver gent coneguda en ambients socials i culturals de Palma com l'escriptor López Crespí, l'historiador Carles Manera, Toni Rotger, director de "Lavativa"; Jaume Obrador, del Centre de Cultura Popular, professors de l'Institut de F.P... També hi feren cap grups més o menys organitzats de gent de S'Arenal, Campos, Santanyí, Porreres, Algaida, Montuiri, Sant Joan,

Alaró, Santa Maria...

MANIFEST I FESTA FINAL.

Al final del recorregut, Joan Matamales, en nom dels convocants, va llegir un manifest on es resumia la postura de "S'Aguila Lliure" i agraïa la participació dels presents. Per acabar, hi va haver festa amb diverses actuacions musicals que es perllongà durant unes hores, mentre en unes taules membres de la Coordinadora recollien firmes de solidaritat i posaven a la venda pòsters i adhesius. Devers les vuit i mitja, amb una pluja suau que començava a caure de nou, els darrers reductes de manifestants es dispersaven i es donava tot per acabat.

A les acaballes de la concentració, portaveus de les distintes forces convocants i de la mateixa Coordinadora ens feien un balanç de l'acte. La coincidència a remarcar l'èxit era la resposta habitual. Per a Jaume Lladó, aquesta manifestació era un acte més per fer prendre consciència al poble i per pressionar les autoritats, però no era de cap manera la culminació de les accions ni de la lluita. Com solen dir, la lluita continua.

Notes al marge

Un fet que destacaven molts del manifestants va ser la total absència de membres del PSOE, les Joventuts Socialistes i la UGT, tant de Lluçmajor com de fora poble. Cosa que no és d'estranyar, ja que l'aquarterament de S'Aguila s'inscriu de ple dins els plans del Ministeri de Defensa que dirigeix Narcís Serra. A més, el projecte polític del PSOE, a imitació i semblança del que ha fet la socialdemocràcia alemanya —a qui deu tant— s'inscriu de cada dia més en una política pro-atlantista i pro-militarista. Peguem una ullada a Europa i veurem que l'impuls contra aquests eixos ve de la mà dels verds alemanys i belgues, dels radicals italians, dels grups nacionalistes d'esquerra... mai de la mà dels socialdemòcrates. Uns altres col·lectius absents eren el PCIB (sector Gerardo Iglesias) i CC.OO (controlada pels "gerardistes"); possiblement aquesta no presència s'hagi d'emmarcar en la crisi d'organització que pateix el PCE i en l'enfrontament que mantenen amb els seus antics companys, avui seguidors del veterà I. Gallego, amb els quals procuren no fer-se topadissos.

També hi foren absents grups d'inscripció cristiana com Justícia i Pau, Grups de Drets Humans, etc., que sovint prenen postures antimilitaristes. Les raons potser s'hagin d'anar a cercar —segons membres de la Coordinadora— en certa manca de contactes que es procurarà solventar. Tampoc no s'adherí a la manifestació el Grup d'Esplai de Lluçmajor que de tant en tant fa grans proclames sobre la pau, "un món millor", "un home nou", etc. però que llavors no se suma a accions com la que ens ocupa.

De lamentable fou tractada la nul·la atenció informativa que va prestar el centre Balears de RTVE, ja que ni comparegueren les càmeres ni l'endemà se'n va fer la més mínima menció a l'"Informatiu-1". Tot apunta a un escandalós control de la televisió per part del PSOE. Aquesta actitud de la TV contrasta amb el tractament dels altres mitjans de comunicació, d'entre els quals hem de citar el cas de "Ciutat-Ràdio", emissora lliure que va emetre des de Lluçmajor durant les hores de la manifestació.

Setmanes enrera, el diari "Balears" recollia unes declaracions de Jaume Clar, president de l'Associació Comarcal d'Empresaris de Lluçmajor, en les quals manifestava que s'havia reunit amb el Comandant General de Balears, Sr. Giménez Riutort, per manifestar-li el suport dels empresaris locals a la construcció de la base S'Aguila. En concret, el Sr. Clar feia esment a les bones perspectives econòmiques que, a parer seu, aquest fet suposaria per a Lluçmajor i demanava al Comandant general que es tinguessin en compte les empreses locals per a la construcció i subministrament de la base. També deia el Sr. Clar al "Balears" que segons el Comandant General no hi hauria míssils a S'Aguila, encara que manifestava que li agradaria molt poder-ne disposar per defensar Mallorca. Per tal d'aclarir aquests extrems, la redacció de "Lluçmajor de pinte en ample" ens posarem en contacte amb el Sr. Clar, però aquest ha manifestat que per ara no pot o vol fer noves declaracions. Es per aquest motiu que només podem oferir, per ara, la resposta de la Coordinadora "Aguila Lliure" a les declaracions del president d'ACELL.

«S'Aguila Lliure», contesta declaracions d'A.C.E.L.L.

Davant les declaracions fetes el 5 de març per D. Jaume Clar com a president de l'Associació de Comerciants i Empresaris de Lluçmajor (A.C.E.L.L.) a diversos mitjans de comunicació, a través de les quals manifestava els arguments pels quals es mostraven a favor de la construcció de la base militar de S'Aguila i feia al·lusió, en determinats aspectes, a la Coordinadora S'Aguila Lliure, aquesta es veu en la necessitat de fer ies següents puntualitzacions:

1.-Es necessari sobre que no tots els socis d'ACELL estan a favor (en tenim constància), i a més també s'ha de recordar que aquesta associació no representa, ni de molt, l'opinió de tots els comerciants i empresaris de Lluçmajor. Aquest fet ens deixa la porta oberta a pensar (també en tenim constància) que hi ha molts d'altres comerciants i empresaris amb un poc més de sentit comú.

2.-Efectivament sembla exagerada la xifra de 20.000 a 30.000 soldats per a la base de Lluçmajor, en tot cas no és la coordinadora la que maneja aquestes xifres, ja que sempre ens hem basat en la xifra d'una nota de premsa que el Ministeri de Defensa ens va enviar, la qual preveia per a la base de Lluçmajor, de moment, uns 3.000 soldats.

EL PERILL DELS MISSILS

3.-Si són certes les declaracions del comandant general de Balears, Sr. Giménez Riutort: "Qué más quisiera yo que tener

misiles para defender Mallorca", mereixen unes consideracions molt serioses. Davant això, nosaltres creim que aquesta "defensa" que al·leguen és una desfressa, donades les poques possibilitats reals i efectives. Per tant, no podem més que interpretar-la com un afany bel·licista, afany d'armamentisme per a l'armamentisme, militarització per a la militarització. Demostrada l'agressivitat que es respira dins les forces militars, i dins totes aquelles forces que donen suport a les bases militars, no podem més que dir un no rotund al fet que el nostre poble ho pateixi damunt. Per al nostre poble desitjам la pau, i la pau no es guanya amb armes.

4.-Pel que fa referència a l'afirmació que únicament hi haurà l'armament i els soldats que hi ha avui a Palma, no es comprèn com ha estat necessària la compra d'aquests grans terrenys (quasi 500 Has) ja que s'ha de tenir en compte que el Ministeri de Defensa hi tenia ja en propietat més de quaranta Has. Això dóna peu a pensar que es poden construir entre d'altres coses camps de maniobres, aeroports militars, etc. I si bé sembla que els militars tenen més bones intencions, no hem d'oblidar tampoc, per exemple, els míssils que posaria, si pogués el comandant general.

5.-En quant que la coordinadora es basa principalment en la destrucció paisatgística per oposar-se a la base, hem de dir que això és una total falsedat, ja que la coordinadora des del primer moment es va oposar

a la base per motius ecològics, econòmics, culturals, socials, antimilitaristes, etc. sense que un d'ells predomini sobre els altres. Ara bé, si ens atenem a la possible o impossible, com vostè assegura, destrucció de la natura no podem posar l'exemple de Cabrera; és cert que aquesta illa no ha estat degradada per l'ocupació militar que ha tenguut o que té, però bé, recordi que a Cabrera no hi viuen 3.000 soldats durant 365 dies a l'any.

EL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC

6.-Dels jaciments arqueològics cal dir que no basta conservar-los (és el mínim que es pot fer), amb això no es garanteix un control tècnic i un estudi adequat dels monuments ni és possible la visita cultural a la zona. Es molt greu que uns jaciments únics al Mediterrani passin a ésser propietat de l'exèrcit enlloc d'ésser patrimoni històric, artístic i cultural de Mallorca.

7.-Don Jaume Clar, el tema de l'incidència de l'aquartermament sobre l'especulació que es fa damunt la droga i la prostitució, és un tema que té més importància que la que vostè li dóna, com vostè mateix analitza, tota aglomeració de gent predisposa a trobar un consum de droga, i per molta "mano dura", dins el aquartermament militar no solament no s'ha aconseguit eliminar la droga, sinó que en són uns centres d'alt consum; això, molt o poc, influirà dins Lluçmajor.

Discrepam també amb vostè quan diu: "para nosotros son dos temas que no tienen porqué mezclarse", nosaltres creim que sí, que estan molt relacionats.

8.-Per favor, senyor Clar, ens expliqui quins són els beneficis de l'aquartermament dins Lluçmajor i especifiqui quins són els punts bons i dolents de dit aquartermament a què es refereix vostè ja al final de l'entrevista.

ELS ASPECTES ECONÒMICS

9.-Els aspectes econòmics de la base són sens dubte els que presenten més complexitat. Ens pareix molt poc seriós afirmar que la base beneficia Lluçmajor sense aportar una mínima anàlisi o estudi de la qüestió. La seva sol·licitud, que tenguin en compte les empreses llucmajoreres per a les obres de construcció i aprovisionament, ens pareix d'una ingenuïtat total i absoluta; les empreses de Lluçmajor difícilment poden competir amb les grans empreses que acostumen a fer aquest tipus d'obres, de la mateixa manera és impossible pensar que la base depengui, en quant a aliments, de la producció de Lluçmajor; primer perquè aquesta producció és insuficient i segon perquè els militars tenen els seus propis econòmats.

Sr. Clar, si abans li hem dit ingenu, no sabem ara quin adjectiu donar-li. Demanar: "que la carretera Palma -S'Aguila, sea por Lluçmajor, no por el Arenal", és un desbaratat tan gros, tan irrealitzable, que

Oposició a perpetuitat?

Això és el que sembla que va succeir amb les proves que es varen fer l'any 82 i 84 per cobrir, per un període de sis mesos, càrrecs de zelador contractats.

UNA MICA D'HISTÒRIA.

Ja l'any 1982 es publicà a aquesta revista una carta titulada "Una nueva auxiliar-Policia Municipal... una nueva injusticia", en la qual es criticava l'actuació del Consistori (aleshores UCD-PSOE) referent al fet que s'havia guardat una plaça de zelador a una persona menor d'edat i que no tenia el carnet de conduir de classe B, marginant així totes les altres persones possiblement interessades (i deim possiblement perquè no es va anunciar, com era costum, al tauló d'anuncis de la Casa de la Vila), que hi havia una plaça de zelador per cobrir.

L'abril de 1984, amb nou consistori, i sent delegat de la Policia Municipal, el Sr. Joan Puigserver (el qual ja ocupava el mateix càrrec durant l'anterior Consistori), es publicà una carta firmada per un opositor dient que no s'havia pogut examinar per no estar empadronat a Lluçmajor, requisit que a l'hora de presentar la sol·licitud d'admissió a l'examen no li havia estat exigida. També es queixava a la carta que davant la seva insistència per poder entrar en oposició, ja que el requisit esmentat abans no entrava dins la convocatòria, li digueren que podia realitzar les proves però que "tanmateix no aprovaria".

A aquestes proves d'accés a zelador, les quatre places que s'havien adjudicat "per sis mesos" feia ja dos anys que no s'irien a concurs. L'excusa de cert regidor, partidari de fer-ho així, era que els altres ja tenien el vestit.

Pels cafès, els comentaris eren d'allò més graciosos (perquè els llucmajorers aviat filen). N'hi havia que deien que si les coses anaven així i no se canviava de criteri o "de regidor", s'hauria d'esperar que aquells zeladors i els nous tenguessin el vestit esquin-

cat. A tots aquests malpensats el temps els ha donat la raó.

LA COSA ES FA FER.

El passat 18 de febrer, fora de l'ordre del dia i prèvia deliberació d'urgència (no fos cosa que se n'hagués pogut parlar o pensar assossegadament per part dels altres membres de la comissió) a proposta del tinent de batle delegat de la Policia Municipal, es va acordar amb el quòrum de la majoria absoluta, "Intersar autorización del Ayuntamiento Pleno para, al igual que en 1984, contratar en régimen laboral ocho Auxiliares de Policia Municipal por el plazo de seis meses".

L'any 84 es convocaren unes proves de selecció per cobrir aquestes places, al manco per als qui no tenien vestit. Enguany, per a ningú. I tots els possibles interessats que són més que els elegits, a fora.

El Ple del 25 de febrer:

"A propuesta del teniente de alcalde Delegado de la Policia Municipal, los reunidos acuerdan autorizar la contratación laboral de nueve Auxiliares de Policia Municipal en dos turnos de seis meses cada uno".

Si vos hi fixau, veureu que en set dies, o bé han fet lloc per a un altre, o l'encarregat de comptar els vestits s'havia equivocat. No eren vuit com es deia a la permanent. Són nou.

A aquest mateix Ple, a proposta del regidor Delegat de Personal, s'autoritza la contractació laboral de sis treballadors i un peó.

En relació a aquesta darrera proposta, "el portavoz del grupo municipal socialista señala que no es normal la contratación temporal para puestos de trabajo vacantes sino que lo precedente es cubrir estos puestos con personal fijo. Además, su grupo está en contra de la contratación a dedo.

Per mor d'això, "la convocatoria se hará en convocatoria pública y selección".

PER LES SEVES OBRES ELS CONEIXEREU.

Senyors regidors del PSOE, que un senyor d'UM converteixi una prova per ocupar un càrrec durant sis mesos en un dret a perpetuitat (o al manco, mentre el seu dit ho vulgui) és una cosa que no ens sembla bé, encara que no ens estranya, però el fet que l'oposició hi consenti ens sembla molt pitjor, sobretot dient-se "socialistes". A molts de pobles on governen els nostres companys de partit, els treballs que pot donar l'Ajuntament no els dona cada vegada als mateixos, sinó que els va tornant entre tots els qui no tenen feina i demostren estar qualificat per fer-la. En temps de vaques grasses repartir la riquesa i en temps de vaques magres, repartir-se la fam. Però mai no donar-ho tot a uns pocs i no res a uns molts.

Quan al fet que el vostre grup està en contra de la contractació a dit, sembla que tan sols és quan són els d'AP els qui apunten. Si són UCD-PSOE o UM com l'any passat i enguany, poques queixes hi ha per fer.

I ara una reflexió, regidors socialistes. Si el vostre partit a nivell nacional està en el poder és perquè va parlar a la gent de "el cambio" i la gent s'ho va creure i els votà. Si vosaltres no canviau la manera d'actuar, el que estau predicant no és un canvi i així vos queden molts d'anys de ser oposició.

Quant als senyors d'AP, tan sols ens resta dir-los que creim que estant pagant molt car tenir un batle que presideix les processons, seu enmig de tot als plens i té un aparcaament particular per quan va va al cafè, mentre els d'UM porten les riendes de la casa de la Vila.

Com que no volem ser massa cansats, ens acomiadam fins l'any que ve, per aquestes dates, quan, si Déu ho vol, vos tornarem parlar de cap on apunta el dit del qui mana a l'Ajuntament i què hi tenen a dir els altres.

Na Ventafocs.

voldríem pensar que és una opinió personal seva, això demostraria ineptitud i ignorància, si fos d'ACELL, aquesta queda en un ridícul que no es pot excusar. Això, és clar, tenint en compte que estan a punt de finalitzar les obres de perllongació de l'autopista de llevant que té com a objectiu principal la facilitat d'accés a S'Aguila, i també que la volta a fer per Lluçmajor incrementa en gran part la distància que hi ha entre Palma- S'Aguila. L'observació referida a la tranquil·litat que s'ha de deixar al turista demostra que ACELL és conscient que la mobilització de tropes militars és motiu de nerviosisme per a la població, aquest nerviosisme motivat per la presència constant de "població militar" per S'Arenal podria donar lloc a la creació de llocs d'exclusivitat militar, amb la qual cosa es donaria un procés de substitució del turisme estranger pel "turisme militar" i això difícilment suposa un benefici per a la ciutat, tenint en compte que la gran part dels ingressos que tenim vénen del turisme.

NECESSITAM UN DEBAT SERIOS

Srs. d'ACELL, aquest article (que contesta les seves declaracions de dia 5 de març) ha estat fet amb ànim d'enriquir un diàleg sobre un tema de molta importància per al poble de Lluçmajor, ara bé, les opinions sobre S'Aguila, que haurien d'esser moltes i diverses, no es poden fer amb la poca delicadesa que vostès les fan.

Per altra banda, dia 15 de març, a l'Institut de Formació Professional, ens varen convidar a nosaltres, a la coordinadora S'Aguila Lliure, i a vosaltres, ACELL, a una taula rodona sobre el tema de S'Aguila. Vostès no se varen presentar. Això ens pareix una greu falta de responsabilitat, volem dir-los que si volen opinar ho facin d'una manera coherent i allà on faci falta, que és cara a cara, argument davant argument, allà on es veuen les raons.

Coordinadora S'Aguila Lliure

Un casal de cultura ara, i on?

A rel de les notícies que circulen pel nostre poble, que per altra part tenc confirmades de fonts properes als responsables de la cultura del Consistori llucmajorer, que a la fi es proposen fer una casa de cultura que pugui acollir totes les manifestacions, artístiques i culturals, així com que pel seu mitjà es promoguin d'una manera continuada aquestes acti-

vitats, que ennobleixen i donen prestigi a una col·lectivitat, voldria en primer lloc donar l'enhonorabona als regidors i dir-los que ja era hora que algú es preocupàs d'aquest tema seriosament.

No obstant això, i sense que els faci restar cap mèrit dels contrets per la seva iniciativa, voldria fer unes observacions i suggerències en quant a la ubicació d'aquesta obra tan important,

que hauria de servir no només per a cobrir l'expedient d'un moment donat en què uns senyors comanden (per altra part amb tota legitimitat) en una determinada comissió de l'Ajuntament i que aquesta obra de la qual tan mancat està el poble nostre fos aprofitada per fer campanya electoral de tal o qual partit polític, sense tenir en compte en primer lloc els

interessos del poble. Això, senyors regidors, és el que crec que heu de tractar d'evitar, i ja que feis una cosa tan necessària feis-la endemés ben feta i no deixeu perdre l'ocasió de mostrar als qui vos votaren que teniu el seny que tots vos suposàvem.

EL PROGRAMA ELECTORAL D'UM

Com tots sabem, els responsables de la comissió de Cultura pertanyen a Unió Mallorquina (?) en virtut de l'entesa a què es va arribar entre aquest partit i la Coalició Popular, després de les passades eleccions municipals, en què a canvi de donar els vots d'UM per fer batle el senyor Zanoquera, la primera tenència d'alcaldia i la plena responsabilitat de la Cultura i els esports recauria en els homes d'UM. Bé, idò vull recordar aquí que en el programa electoral d'aquest partit (UM), programa que es va elaborar conjuntament, entre els membres del comitè local i dels candidats a regidors i davall la direcció del plorat president Guillem Aulet Sastre, en l'epígraf d'ensenyança i cultura, punt cinquè, es deia textualment: "Casa de cultura en el claustre de Sant Bonaventura, i pel seu mitjà, obtenir associacions juvenils, acadèmia de ball mallorquí, curssets de pares promoguts per associacions de pares d'alumnes, conferències d'ordenació professional, coral i escola de música, etc."

Com que les notícies a què feia referència a l'inici d'aquest escrit, apunten cap a la construcció de la Casa de Cultura en els locals del "Salón", crec (i no és només la meua opinió) que això s'hauria de reconsiderar amb tot coneixement per tal d'evitar la gran pasturada que això suposaria, de la qual les properes generacions sense dubte ens demanarien comptes, d'una cosa que podent fer-se per-



Dojo Kodokan de Lluçmajor

POLIESPORTIU MUNICIPAL DE LLUCMAJOR

**Dia 20 d'abril de les 10 a les 13,30 h.
i de les 16 a les 19 h.*

1er CURS INTRODUCCIO DE JIU-JITSU (defensa personal)
a càrrec de D. Josep M. Garcia Garcia, cinturó negre, 6 Dan,
Director tècnic de Jiu-Jitsu de la Federació Espanyola, màxim
exponent de la Federació Mundial de Jiu-Jitsu a Espanya i
editor de llibres d'aquesta matèria.

**Dia 21 d'Abril a "DOJO MURATORE" (Manacor).
Final del curset de les 10 a les 13.*

**MANTENIU UNA LINIA JOVENIL I EL SEU COS
EN FORMA, PRACTICANT AMB NOSALTRES
AEROBIC.**

*S'INFORMI: al Carrer Major, 39 - LLUCMAJOR
o al Tel. 21 14 28 des de les 17 hores*



fecta, s'hagi feta malament, només per por de no esser a temps de fer la inauguració.

Analitzem, doncs, si m'ho permeteu, els valors i els mèrits d'un i altre emplaçament: el proposat en el seu moment pels responsables del partit a l'hora de fer l'oferta electoral al poble i per mitjà de la qual varen arribar al càrrecs que avui ocupen els nostres regidors i el proposat ara a corre cuita per la comissió de cultura i esports:

EL CLAUSTRE DE SANT BONAVENTURA

El Claustre de Sant Bonaventura és un edifici mostra de l'arquitectura religiosa del segle XVII, té de per si a part del valor arquitectònic del qual anam bastant mancats en el nostre poble, espai suficient per allotjar les diverses activitats pròpies del seu destí. Està compost per cel·les, actualment convertides en vivendes com a casa-quarter de la Guàrdia Civil que, adequadament restaurades i feta l'obra d'acord amb els plànols que a tal efecte s'haurien d'encarregar a un expert, podrien servir com a biblioteca, sala de música, sales d'exposicions, etc. Així mateix el pati seria un escenari com pocs es podien trobar per fer representacions teatrals. Totes aquestes coses anomenades, de les quals és mancat totalment el "Salón", fan que l'emplaçament ideal sigui el claustre de Sant Bonaventura i no el dit "Salón", que ni té valor arquitectònic de cap casta ni tampoc espais suficients per a res, apart que la ubicació just al costat de la plaça major tampoc no és l'adequat, a no ser que es vulgui caure en allò de sempre: fer totes les coses a un mateix lloc, crear un centre del poble amb una concentració apupissada i fer ciutadans de segona els de les foranies. Però no només per aquests motius sinó que l'emplaçament del claustre de Sant Bonaventura reuneix pel seu propi entorn, vora la joia que és el convent dels franciscans

i el jardinet amb el monument a Maria Antònia Salvà, figura màxima exponent de la nostra cultura arreu del món, és molt més indicat que el que proposa la comissió de cultura i esports.

En quant al cost d'una i altra obra, els tècnics tenen la paraula, però crec que s'hauria de valorar abans de donar-li simplement un valor econòmic l'oportunitat que se presenta de rescatar per al patrimoni cultural del poble un dels pocs edificis de verader valor arquitectònic i històric que ens queden per conservar.

Dificultats? Cap que no es pugui resoldre amb una gestió eficaç i fent un doble bé al poble. Tots sabem que la Guàrdia Civil és la primera interessada a abandonar l'edifici que ara ocupa i que no reuneix cap casta de condicions per al fi a què actualment es destina. Per les notícies aparegudes en la premsa provincial pareix que se tractaria només de rematar unes negociacions ja començades i a les quals l'acord final beneficiaria a ambdues parts interessades.

UNS CONSELLS PROFITOSOS

Un consell voldria donar als responsables de la Comissió de Cultura, si és que el me volen admetre i encara que sé per experiència que se basten ells tot sols:

No frisseu i feis les coses bé, no perdeu la confiança; per ventura a les properes eleccions vos tornaran a votar o podreu fer la inauguració i col·locar la plaqueta corresponent, que és del que se tracta. Però si no és així, almanco tendreu la satisfacció, encara que no vos doni tant de gust com la plaqueta, d'haver fet un bon servei al poble i, qui sap? per ventura el no frissar i fer les coses com pertoca també pot esser un motiu d'atracció de vot. Sempre n'hi ha més a enganyar que d'enganyats.

Al que heu de tenir por a no esser a temps és a salvar per al nostre patrimoni un dels pocs edificis de valor que ens que-

den, por, també, que passi com quasi sempre, que apreciam el que hem perdut i no valoram el que tenim.

Assessorau-vos, preguntau, feis consultes; hi ha molta gent al poble desitjosa que es facin bé les coses i que té prou capacitat per donar el camí dret. El demanar i assessorar-se no vos rebaixa gens ni mica, molt al contrari, intel·ligència i ganes d'estar al servei del poble. Per no allargar més la qüestió acabareu dient-vos que ja a l'antiga Grècia hi havia un adagi que deia: "Només els ineptes decideixen, els intel·ligents deliberen". Feis-ho així i en sortirem guanyant tots.

Joan Maimó i Juan



SOM LA RADIO QUE MES S'ESCOLTA

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que informa i entretén. Aquesta és la ràdio que fem a RADIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per escoltar i parlar. RADIO POPULAR

O.M. 1.224 KHz
F.M. 97.5 MHz.

RADIO POPULAR

LA RADIO ENCESA

Algunos sólo tienen suerte. Otros, además tienen un Volkswagen.



Red Seat. La garantía más fuerte
SEAT Audi VW



Rubí Automóviles Lluçmajor, S.A.

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR

C/. Terral, 4 - S'ARENAL

LLUCMAJOR
Taller BERTON.
Carr. Campos s/n.
Tel. 66 09 92

PALMA
Auto Freno Oliver, S.A.
C/. Aragó, 138
Tel. 27 82 46



ROVER



RANGE



MAESTRO



JAGUAR



ACCLAIM



METRO



CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA - GARCIAS

Plaza España. 62 · Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

"la Caixa"



CAIXA
DE
PENSIONS



DEPILAR-SE AMB
LA DEPILACIÓ
ELECTRICA ES
DEPILAR-SE

UNA VEGADA PER SEMPRE

ES UN SERVEIMES DE LA
PERRUQUERIA I BELLESA DE LES
GERMANES PUIGSERVER

Orient. 3 · LLUCMAJOR
TANDES A CONVENIR TEL. 660287



Tornam a l'Edat Mitjana?

De tots és sabut que aquest temps de sa història de Sa Humanitat es caracteritza pes fet que es poder estava en mans des senyors feudals, es quals, quan tenien qualque disputa entre ells, o, fins i tot, amb so rei, cridaven tots es seus "parents", "amics" i "serfs" per organitzar ses seves hosts en contra des que no era des seu gust.

En aquest temps de sa història —sortosament superat per sa majoria de persones, fa més de cinc-cents anys—, és en lo que ens va fer pensar sa lectura de sa nova directiva d'AP-S'Arenal.

Es que tornam an es temps de ses Creudades?

Es dia de Sant Josep, "S'Aguila Lliure" va volar per sobre sa plaça i carrers de Llucmajor protestant contra sa futura base militar de sa marina. Pocs foren es llucmajorers que participaren a sa manifestació i així sa presència massiva de forans va ser sa nota més destacada.

Ets organitzadors quedaren més o manco contents, però sa millor taia-da va ser per a's cafeters i propietaris de Bars de Plaça. Varen tenir ple i ja demanen quan tornaran fer una altra manifestació.

Sa Policia Municipal va celebrar es dia i festivitat d'es seu patró amb un dinar que va reunir sa plantilla policial i alguns membres d'es Consistori a un conegut restaurant de Cala Pi. Tot va anar da-

munt rodes amb alegria i sarau.

Però un company falcó que talaiava des de sa torre me va contar que el senyor Batle va haver de cridar s'atenció a un d'es regidors perquè s'havia emocionat una mica massa amb ets encants d'es membres femenins de sa Policia Municipal.

I parlant de dinars, ets independents de Llucmajor es mouen i per això, organitaren un sopar, que després d'algunes vicissituds, també es va fer a Cala Pi. Dels vint i busques convidats, se'n presentaren onze. Tot va anar molt bé. S'hi menja bé, en aquell restaurant. Les sorpreses vengueren a s'hora de pagar, quan es que creien que els convidaven també hageren de treure sa cartera.

S'altre dia de pagès em deixava dur per l'aire, contemplant aquesta meravella blanca que és la florida dels ametlers que encara no s'han mort d'abandonats i vells ni han tomat per a fer xalets. L'oratjol em va arribar a dur a devers sa carretera de S'Arenal aquella carretera que cada vegada que la veig estic més content de poder volar i no necessitar vehicles com els dels humans, de malament que està. Amb aquests pensaments estava quan em vaig fixar que aquella creu de s'entreforc de camins, a pocs quilòmetres del poble, no era damunt el seu pedestal.

Això em va fer venir un pensament, i vaig arribar fins al molí que

hi a sa sortida de Llucmajor pes camí vell de Gràcia, on fins fa un parell d'anys, quan hi havia el batle d'abans del d'ara, també hi havia una creu. I certament, aquella altra creu seguia sense ser al seu lloc.

Amb aquestes ja era com si m'haguessin posat caliu dins les sabates —si els falcons en duaguéssim— per a saber què passa amb les creus, i és que la cosa em feia mals averanys ferm, amb mi mateix pensava "a veure si als llucmajorers els haurà pegat també per a esborrar els rastres dels seus avantpassats, a més de per fer malbé pinars i foraviles amb tant de ciment i tanta caseta". Amb aquestes estava quan vaig veure sortir de dins una mata un eriçó vell que fa temps que conec i que sap el dimoni on es colga, i no vaig poder estar d'aturar-m'hi a contarli, men si així m'espavava la rabiada".

Quan li vaig haver contat, s'erichó em va sortir amb aquestes: "ara que ho dius, fa un parell d'anys,

abans de que hi tirassin tants de trons, jo solia anar per ses pedres de Galdent, perquè amb tant com hi tiraven sempre hi trobava una cosa o s'altra per espipellar, i un dia en vaig veure un parell de troços de creu de pedra, que per lo que diu ho devien esser d'aquesta creu des camí de Gràcia. No, i a l'ahora d'ara ja deuen tenir un parell de tonelades de merda a damunt".

Això és s'agüier que en vaig treure, i com que per s'ajuntament no van de falcons, ni hi he anat a demanar. Però si fos humà, vaja si hi aniria, a l'ajuntament, a demanar on són ses dues creus. Així al manco per ventura salvaria sa des camí de S'Arenal, i si és vera que s'altra va quedar tudada dins es femer, demanaria responsabilitat, política i econòmica o material, als qui llavors en tenien la responsabilitat. Ja ho diuen, que Déu ens guard d'un ja està fet.



PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

MATERIALS DE
CONSTRUCCIO
ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

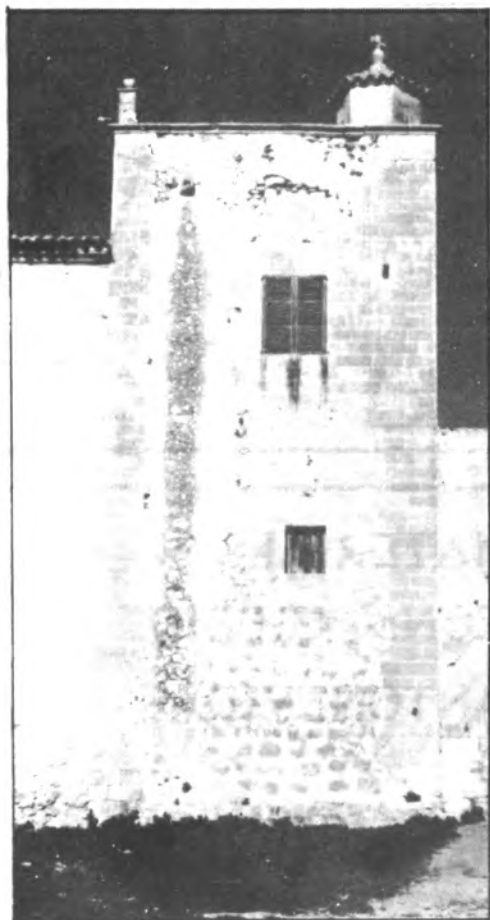
La torre de defensa separa la casa dels senyors de la dels ma jorals.

Les ovelles, llana i formatge, fonts de la seva economia

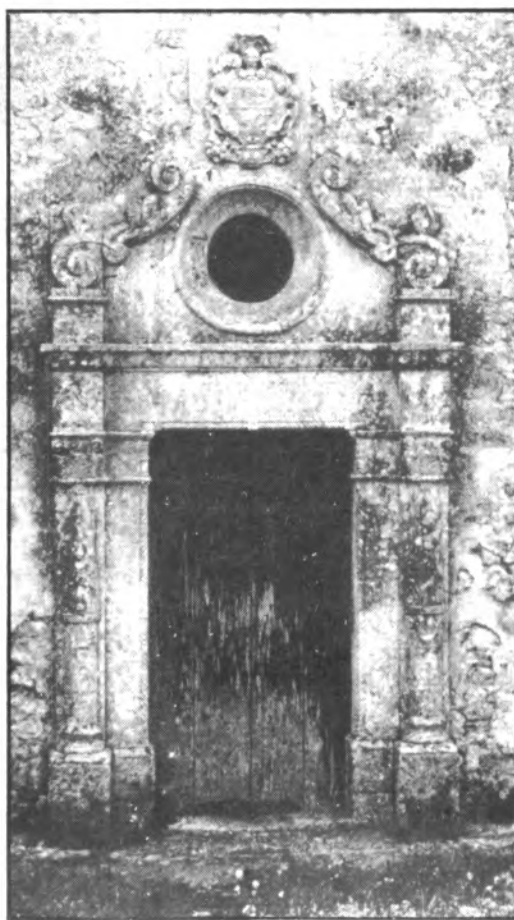
S'Aguila: d'un assentament prehistòric a una futura base militar



El 1.578 sofrí un atac de moros que havien desembarcat a Cala Beltran



Detall de la torre de defensa.



Portal de la capella

En aquests moments la finca de S'Aguila és constant tema d'actualitat per la futura ubicació als seus terrenys de la base o aquarterament militar que, amb una capacitat de més de tres mil homes, imposarà el desenvolupament del "Pla META" a Mallorca. Serà el gran "canvi" d'uns paratges de la nostra marina l'economia i rendibilitat de la qual es va sustentar des de sempre en la ramaderia ovina (llana i formatge) i que ara estan destinats a ser escenari permanent de camps d'instrucció de soldats i d'armament militar.

D'altra banda, i deixant apart l'esmentada incidència militar, S'Aguila, segons afirma Antoni Garcías Vidal ("L'amo en Toni d'es forn") "Pel capital que hi ha assenyalat als catastres antics i moderns, veim que sempre ha estat la segona finca del terme. Només "Galdent" li excedia en valors". Els seus bells camps es podrien millorar molt si es continuava poblant-los d'ametlers com ja s'ha començat en alguns. El vigor i la gallardia que ostenten indiquen que aquell clima i subsòl els han de provar".

Les dades històriques de la finca de S'Aguila ens indiquen que el primer



propietari va ser, en 1443, Bernat Palou (de Bunyola) i el va seguir Joan Desmàs, i passà en 1454 a la família Sureda de Sant-Martí. Per la valoració en lliures coneixem l'augment del prestigi de la finca: així, en 1578 i essent propietat de Salvador Sureda i Desclapers, dit de Sant-Martí, estava taxada en sis mil lliures, en 1685 amb Francesc Sureda de Sant-Martí, Marquès de Vilafranca de Sant-Martí (títol concedit el 17 d'agost de 1707) ja està valorada en 18.000 lliures, quantitat que havia augmentat a 25.000 l'any 1702.

PRIMERS ESTABLITS EN 1928

Bàrbara Sureda i Fortuny, Marquesa de Vivot, va ser la darrera propietària que va donar pas als primers establits l'any 1928, essent l'extensió total de la finca de S'Aguila, de 1750 quarterades, un quarteró i 27 dextres. El repartiment va quedar en 550 quarterades per a Cristòfol Quart i Burguera; 413, un quarteró i 27 dextres per a Antoni i Agustí Trobat i Company (a) "Bomassos"; 172 quarterades per a Pere Rossinyol de Sagrañada;

545 quarterades, tres quarterons i 87 dextres per a Pere Salvà, 69 quarterades i 13 dextres per a Agustí Catany i Oliver.

També es repartiren el bestiar, el cens del qual, en 1928, era el següent: 300 ovelles, 15 muls, 4 ases, 8 egües, 10 porcs i 2 bous.

L'economia de S'Aguila era el que es treia de les ovelles o sogui, llana i formatge, el bestiar tenia les pastures a la finca i també a Almalutx a la

munyanya.

La proximitat de la finca amb la costa va suposar un constant perill d'aquesta manera en 1578 hi ha notícia d'un atac de moros que havien desembarcat a Cala Beltran. El 1560 tenim notícies d'una guarda de costa "Binibufani" i Barthomeu Mòjer era el nom del guardià.

BONA CONSERVACIO

Arribant a les cases ja

ens adonam del seu bon estat de conservació dels dos cossos de l'edifici, un a cada costat de la torre de defensa. A la banda esquerra de la fotografia, la casa dels senyors i l'altra —la dreta— la dels majorals, tancant una clastra, per on es té accés a l'interior de les dues dependències.

Es digne de destacar el portal de la capella amb la data "any 1694", rematat amb un escut de quatre quaters que representen les famílies Sureda, Vivot, Olesa i Verí.

Curiosament aquests terrenys que ja es disposen a rebre uns nous moradors, els militars, varen donar estada als primitius pobladors de l'illa i una prova d'això són els nombrosos monuments megalítics o deixalles prehistòriques que es troben a S'Aguila. Aquests vestigis del passat —quasi tots en lamentable estat de conservació— són tres conjunts prehistòrics: "Camp d'en Palou", "Missèr Arnau", "Cas Fideuer- Sementer d'es Talaiot", "S'Aguila d'en Quart", - "Na Pau" i "Sa Pleta".

Coves: a "Sa boal", "Ca Na Bel Canyelles", "Sa Conillera".

Talaiots, habitació, o naveta: a "Puig d'Escorca", "S'Aguila d'En Pere".

Joan Clar
Francesc Verdera
Fotos: Antoni Monserrat
Antoni Oliver



Interior de la casa dels senyors.

En Jaume Alemany ha deixat la Parròquia de Lluçmajor

«M'ha sabut greu que no s'interpretassin les coses que jo feia»

En Jaume Alemany no necessita presentació; tot-hom el coneix, però hem volgut entrevistar-lo perquè després de nou anys de viure entre nosaltres se n'ha hagut d'anar, i volem que ell mateix, ens parli de la seva estada a Lluçmajor i els motius pels quals se n'ha anat.

Jaume Alemany Pascual va néixer dia cinc de setembre de 1952 a La Vileta (Palma), té set germans. Va entrar al Seminari als dotze anys i va estudiar Humanitats, Filosofia i Teologia. Dia 27 de juny del 76 va venir a Lluçmajor amb Manuel Bauçà, Lluís Benito, Miquel Barceló i Tomeu Fons. Es va ordenar capellà dia 2 de juny del 79 a Lluçmajor. Fins ara ha compartit la feina de vicari de Lluçmajor amb la del Seminari Menor i la residència del G.E.D.E.M. (Grups d'Esplai de Mallorca).

-Quan vares venir a Lluçmajor formaves equip amb quatre persones més, ara només queda en Tomeu Fons. Quins són els motius que feren desfer aquest grup?

-A Mallorca hi va haver uns anys que es plantejava la Pastoral a nivell d'equip. En certa manera no ha estat una experiència massa positiva perquè la falta de capellans ha fet que aquests

equips s'anassin desfent. Jo crec que el nostre equip de Lluçmajor ha estat dels que s'ha mantingut més, almanco no es va desfer d'un cop, i el motiu de la separació no ha estat per desavinències sinó al contrari, perquè les circumstàncies ho han exigint. En Lluís va creure que la seva feina seria més profitosa a Palma, en Miquel Barceló, aviat el cridaren a Campos i després al Perú, en Manuel Bauçà compartia la feina de Lluçmajor amb la direcció del Centre d'Estudis, a mi, aviat em reclamaren al Seminari Menor i, per arribar aquí on som ara, en Tomeu Fons i jo, hem hagut de lluitar molt per posar l'equip com a primer objectiu, i he dit que no a moltes altres coses per no deixar-lo tot sol.

Hi va haver un intent perquè me n'anàs just després d'haver-me ordenat, i tots els capellans de Lluçmajor ens posàrem d'acord per dir al Bisbe que volíem continuar uns anys més.

-Ara que te n'has anat, vindran altres capellans?

-De moment no s'ha previst. Continuaran en Tomeu Fons, el pare Pep i en Tomeu Mir. Ara que això és imprevisible.

MASSA JOVE PER CANSAR-SE.

La idea d'anar-te'n

ha estat iniciativa teva o ha vingut del Bisbat?

-Feia estona que en parlàvem amb el Bisbe. Ell, sempre va creure que podia compartir aquesta feina amb la del Seminari i jo també creia que valia la pena estar inscrit a una parròquia, perquè la feina del Seminari Menor, encara que és important dins la Diòcesi, es redueix a un grup petit, a una feina d'estar tot lo dia amb els al.lots i, un capellà, aquí on es troba més a ell mateix, és dins el poble. Però, a la pràctica, vaig veure que això no era possible. Quan només estava a Lluçmajor feia molta feina però des del moment que vaig haver d'anar dos o tres pics per setmana a Palma resultava que tant una cosa com l'altra quedaven una mica penjades, no era ni a un lloc ni a l'altre.

Darrerament la meua presència al Seminari va ser més necessària i, a Lluçmajor, només venia els dissabtes i diumenge i em trobava una mica a l'aire sense saber quina feina era exactament la meua. No volia limitar-me al culte, misses, noces, funerals... i això em va fer prendre aquesta decisió. El Bisbe ho va comprendre perfectament, em va dir una frase que per mi és molt important: "ets massa jove per cansar-te", i jo, de fet, d'anar i venir,

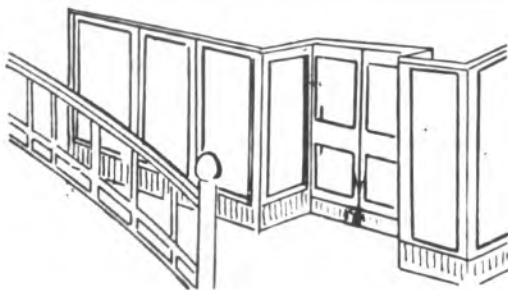
de tenir dues feines, totes dues importants, més després les coses que m'anaven sortint de joventut a nivell d'adolescència, a nivell d'esplai... etc, en començava a estar una mica cansat i va parèixer que la millor solució seria aquesta.

ATENCIÓ ALS 32 SEMINARISTES.

-Exactament, quina és ara la teua feina dins el Seminari i dins el Club d'Esplai?

-En Joan Trias i jo som els encarregats del Seminari, tenim trenta-dos interns més la tasca a nivell de col·legi, del col·legi de Sant Pere, que són més de vuit-cents al.lots. La meua feina concreta és cuidar aquests trenta-dos al.lots que vénen al Seminari amb una possibilitat d'optar pel sacerdoci. També fer possible un Seminari Menor obert, actual. Més que estar al Seminari, vaig a les parròquies on hi ha al.lots a qui pugui fer una proposta vocacional.

També em reelegiren president de la Federació de clubs d'esplai. El bisbe li dóna molta importància, diu que aquest moviment d'esplai és una manera d'arribar a aquesta gent, principalment jove, a la qual no arribaríem des de l'església ni des de l'escola.



FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS

ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

Cada setmana solc tenir qualque grup de convivències, grups de col·legis a nivell de 7è, 8è, que cerquen un dia, un lloc i qualcú per reflexionar des del punt de vista cristià. Això m'ocupa les hores lliures que em deixen les altres activitats. Enguany, per no tallar a mitjan crus, encara donc classes de religió al col·legi Nostra Senyora de Gràcia.

LA FEINA FETA A LLUCMAJOR.

-Com estava l'església quan arribares, quins aspectes vàreu creure que s'havien de modificar i com està actualment?

-Es difícil fer un balanç d'aquests anys, però, sense pecar una mica de pretencions, crec que, en aquests vuit anys, s'ha produït un canvi, i jo, juntament amb els altres capellans, hi he contribuït. Crec que la cosa més positiva, a més d'una feina amb uns al·lots que sempre és agradable, és aquesta nova imatge que ha pogut ajudar a donar de l'església i dels capellans. Vaig venir a Llucmajor amb molta il·lusió, m'hi vaig dedicar plenament. Vàrem voler abraçar molt i això ha estat un problema, perquè després, quan hem estat més pocs, per no deixar una cosa començada, ho hem volgut continuar i ens ha fet anar una mica justs de temps. He fet tot quant he pogut dins un ambient una mica advers, en el sentit d'indiferència. Crec que a altres llocs la mateixa feina donaria uns resultats més visibles. A Llucmajor costa molt fer feina a nivell d'església.

-Per quins motius pot ser?

-He notat una mentalitat, generalment, bastant materialista, encara atura molt el què dirà la gent, es viu molt de cara als altres. Quan es tracta de prendre un compromís concret davant el poble, molta gent es fa enrera i, per a molts, la fe no és més que anar a missa els diumenges.

Per altra part hi ha hagut una conscienciació, un consell de pastoral, uns catequistes, una gent que

se sent vinculada a l'església d'una forma activa. A Llucmajor, un centenar de persones tenen una tasca dins l'església, i això és important. Una de les coses que m'ha cansat més ha estat haver d'atendre a una massa passiva i trobar dificultats per treballar seriosament amb petits grups.

BONS I MALS RECORDS.

-Del temps que ha estat per Llucmajor, de què guardes més bon record i més dolent?

-El millor record, i que és inesborrable, és la meva ordenació. Em vaig ordenar a Llucmajor i per un capellà, el lloc a on s'ha ordenat i la gent que el va acompanyar sempre pesen. Aquest és el primer record i el millor. A Llucmajor he fet molts bon amics, tot el que envolta l'esplai és una bona experiència. Hem fet coses molt significatives com "l'amistat 77", que va ser una manera de començar i molta gent encara ho recorda.

Delimitar els aspectes negatius és difícil; m'ha ferit, m'ha sabut greu, m'ha fet patir, que no s'interpretessin les coses que jo feia des de la meva intenció. Moltes vegades se m'ha jutjat per la meva aparença i, de fet, els que em coneixen i m'estimen, saben que som molt distint del que aparent. Sé que hi ha, fins i tot, un cert regust de trobar els defectes als capellans, i a qualsevol persona que estigui enmig, això és normal i ho hem d'acceptar.

-Hi ha molta gent que fa feina dins el club d'esplai de Llucmajor, creus que canviarà sense tu?

-Voldria que seguís igual i n'estic convençut. De fa tres o quatre anys fins ara, he tingut ben clar que el club de Llucmajor havia de continuar sense que jo hi fos, entre altres motius perquè una cosa que funciona perquè un l'estira, no sé si valdria la pena que funcionàs. Dins l'església això ha passat moltes vegades. Per tant he procurat que



les decisions es prenguessin en comú i crec que els al·lots ja estan acostumats a anar al club d'esplai i no trobar-m'hi. Per altra part el nostre club està federat, i naturalment, jo, des de la federació, el seguiré amb una atenció especial.

-Quina creus que hauria de ser la funció d'un capellà?

-No crec que la principal missió d'un capellà sigui dir missa, ha de ser més una feina d'anunciar Jesús com a una persona que pugui donar sentit a la vida, anunciar l'Evangeli com a estil de vida, com alternativa a una forma d'entendre les coses. Això és difícil d'avaluar, però crec que és a on l'església ha de posar els seus esforços. L'església ha de ser una porta oberta als pobres, en aquests moments de crisi. Moltes vegades per atendre el que la massa demana, això, tan important, no es pot fer.

ELS JOVES, UN COL·LECTIU INVISIBLE.

-Tu que estàs molt lligat amb la joventut, com veus, en general, els joves de Llucmajor?

-Es troben pocs joves de desset a vint anys, crec que a Llucmajor no hi troben el que desitgen i ho cerquen a una altra part, no vull pensar que no cerquin res. És difícil trobar joves que es dediquin a qualque cosa que valgui un poc la pena, dins grups o associacions que es moguin una mica. Jo no veig el col·lectiu de joves a Llucmajor així com veig el de vells.

-Vols afegir qualque cosa més?

-Vaig dir el dia que em vaig despedir, a la parròquia, que me n'anava al Seminari i que allà trobaríeu ca vostra i un amic. M'ha sabut greu anar-me'n perquè nou anys de viure a un mateix lloc pesen molt, hi tenc molts de records i molts bons amics. M'és difícil pensar que pugui passar per Llucmajor sense aturar-me.

F. Capella
M. Palou.



la raconera

miquel SBERT

El llum, la llum.
El vall, la vall

Diuen veus antigues (i sona bé) que "qui dies passa anys empeny". El copista, amb la inquietud del pelegrí que dubta davant l'entreforc de dos camins, no sap, a voltes, per on encetar l'ensaïmada del seu discurs, poruc, naturalment, de no encertar la dreuera convenient que l'acondueixi a l'indret on cova el besó del comentari.

Així, ara, a les darreries d'un març que ha marcejat fins al límit, encara que sembla prometre una primavera esplendent, es troba de bell nou, l'il·lús grafador, en el compromís mensual de relacionar en la seva secció algun dels amagats tresors que el moble antic de casa seva guarda al seu si fosc, perfumat amb la flaire amiga de fulls marcits, humits i polsosos.

I amb el compromís el dilema (trilema o polilema deuen esser paraules cristianes?) de l'elecció: llista de mots d'un camp lèxic determinat, reflexió sobre aquella o aquella altra curiositat de la llengua, llament reincident, vagareig tremolós, burla sagnant, invitació persistent a una lluita desigual, rememoració d'instruments de detecció d'elements forans indesitjables, quasi-anàlisi d'això o d'allò, aplegar i partir... Ho podem ben creure, lectors més que improbables, el problema del plumífer és paorós, tan greu i obscur com els antics universals escolàstics. El copista sent al paladar l'agradolça picor de la inquietud. Dubta, com el març, entre esqueixar els fulls que ha maculat i sortir a delitar-se amb el sollet que escalfa amb un groc fulgent les voravies del seu carrer, deixant de banda els enigmes o envestint la tasca mensual.

Però, és evident, no cal caure en la radialització del desencís. El grafador, home (en el sentit genèric del terme) a la fi, és animal de costums. I els costum li mana que encara que no sia per altra alta raó ha de confegir les quatre ximpleries de consuetud. I així, com aquell amo de possessió que, en bon punt de migdia, rabejades les mans amb l'aigua cristal·lina del ribell de Pòrtol, s'asseu en taula i interroga, amb inquisició no gens retòrica sinó profunda i seriosa com una qüestió filosòfica d'alta volada: "De què li pegarem avui?", el copista regira fulls, espolsa papers, talla cintes, desfà cordons, subratlla mots, escapça llapissos i es decideix a repetir el "begin" (naturalment, al tocadiscs, gemega un traductor "lights" de Cole Porter amb somriure "Profiden -VIP" sota cocoters i vora aigües hawaianes "de luxe", of course)... Pot ser avui fora oportú ruminar una estona sobre un tema que, segons com es miri, podria presentar connotacions no precisament lingüístiques sinó d'una altra índole ben aliena a la curolla gramatical: el tema del canvi de gènere en certs mots i la mala influència que l'empenya de la llengua veïnada hi exerceix. Es a dir, gosariem afirmar que l'enfilall de dois d'aquest mes trega el transvestisme lingüístic, encara que, com bé aprenguérem a l'escola, gènere gramatical i sexe (sia animal o dels àngels) no són forçosament concordants. Per afegit avui en dia som conscients de què les fronteres que delimiten l'àmbit del segon han perdut la rigidesa clàssica abocant en un cert estat d'indefinitud un tipus característic dels temps que correm (pen- el copista que fins i

tot les instàncies legislatives tenen previst un ampli ventall de reformes del codis administratiu i penal als efectes oportuns de defensa dels drets inalienables dels pobladors del món i la bolla, tot des del punt de vista de la reivindicació del propi sexe, sia aquest el que imaginari-se pugui).

S'ha alludit a LA RACONERA en algunes ocasions a aquella mala passada que la pressió del castellà fa sobre paraules molt semblants (en la forma i en part en el fons): el canvi del significat que els és propi per un altre que no els ho és (ens referim als casos ja tractats com els de "capsa", i "caixa", i tants d'altres vists a l'article del mes de novembre de 1984). Aquesta malifeta pot esser encara molt més insidiosa. En efecte, en català (com en altres llengües) tenim un esplet de mots la significació dels quals depèn del seu gènere. Així, per exemple, a Lluçmajor tots coneixem el carrer "des Vall", i molts hem cantat o sentit cantar la cançó "La vall del riu vermell". Si observem bé ambdós "valls", veurem com llurs significacions són distintes: "el vall" és una excavació, un fossa (el famós "foso" dels castells amuradats) i "la vall" és un accident geogràfic, entre muntanyes ("la vall de Sóller" "el valle de Sóller, ubèrrimo de naranjos").

Qui dubtarà que aquesta peculiaritat de la nostra llengua és un altre dels camins francs (gosariem dir rals, per allò dels bandolers) al barbarisme més flagrant? Per influència forana, en moltes ocasions, empram incorrectament el gènere (i en conseqüència tenim una significació inadequada) de paraules d'aquest tipus, a les quals, dissortadament, no els queda el recurs d'empar davant el tribunal d'atemptats contra la llengua a fi i efecte de poder defensar la raó front a la força del disbarat. En recordarem algunes d'aquestes malenades (extretes d'un full arrabassat coratjosament d'un llibre

antiquíssim de batxiller que, qui sap com ha anat a depositar-se oblidat al ventre del moble antic):

--"Canal"...el canal de Panamà / la canal que recull l'aigua de pluja
--"canalla"...el canalla (traïdor) / la canalla (al Principat: conjunt d'infants)
--"còlera"...el còlera (malaltia infecciosa) / la còlera (ràbia o ira)
--"coma"...el coma (estat d'un malalt) / la coma (geografia: depressió del relleu; signe ortogràfic).
--"editorial"...un editorial (article de fons d'un diari) / una editorial (empresa).
--"fi"...el fi (finalitat, objectiu) / la fi (acabament).
--"llum"...el llum (l'aparell) / la llum (la claror)
--"planeta"...el planeta (l'astre) / la planeta (d'algu: destí)
--"pols"...el pols (batec) / la pols (dels mobles)
--"pudor"...el pudor (vergonya) / la pudor (mala olor)
--"salut"...el salut (salutació) / la salut (estat del cos)...
--"son"...un son lleuger (estat) / la son (ganes de dormir) etc.

Com veim és aquest un aspecte puntual de la incidència del vici sobre la correcció expressiva en la nostra llengua. Algú podria al·legar que no es tracta d'una qüestió greu sinó d'una banal marginalitat, que no mereix, com una moneda de cinc pessetes, l'aixecar de terra. Tot és opinable, i no serà el copista qui gosi contradir el dogmàtic opinador, sobretot perquè el opinadors dogmàtics no solen esser afectats d'escoltar els contradictons, però com resava aquell vicari primcellut i indomable "menten barbes i canten papers". I els papers del moble envellit segurament no canten, però ginjolen de granat. I el seu gemec persistent esdevé cançó de protesta en sordina, cançó que ens recorda inalterable, malgrat els oracles tocats d'infidelitat a les pròpies arrels, la necessària actitud de resistència activa vers l'enemic abassagador, en tots els fronts, per insignificants o minsos que puguin semblar amb una primera ullada apressada.



drets, en devora l'altre; començant per mig i mentrestant aflaint sostres de llenya es van fent per amunt i s'acosten a la vorera, donant-li així la forma cònica que solen tenir, molt semblant, per no dir igual a la dels formiguers; els tronquets que toquen estar al cap curucull es substitueixen per llenya prima, i ja a damunt de tot es posen unes quantes branquetes de pi o d'estepa perquè el foc tenguí bon prendre.

gada, fins que no veuen gens de càrritx, i evitant així que quedi algun forat, cosa prou perillosa degut a que es pot produir una greu pèrdua de carbó.

A damunt de tot, concretament, damunt la llenya prima, no hi posen ni càrritx ni terra, ja que per aquí és per on li pegaran foc, i aquest forat que deixen al cap curucull es diu "la boca".

Quan està així es pot dir que està acabada, aleshores fan, si no la tenen feta, una escala de fusta per poder pujar damunt la sitja, amb la finalitat d'arribar a la boca.

I ara sols resta encendre-la, aleshores li peguen foc i quan veuen que les flames ja han pres i no hi ha perill que s'apagui, tapen la boca amb una llaua més bé gruixada que prima. Cada parell d'hores cal donar-li menjar, que consisteix amb tronquets de la mateixa mida que els que han emprat per construir la sitja, per la boca.

Es prou necessari vetllar sempre seguit la sitja, dia i nit, degut a que si se forada és de primera necessitat tapar-li el forat perquè duu per conseqüent una pèrdua més o menys elevada de carbó; fins al punt que si li deixassin obert s'arribaria a perdre tota la sitja. També és important que el foc cremi ofegat, perquè sinó, en lloc de sortir carbó surt cendra, cosa que no interessa als carboners.

La sitja sol cremar damunt uns devuit a vint dies.

J.S.G.



Les Sitges

Aquesta feina de fer sitges es duu a terme durant tot l'any, no és una tasca d'una determinada època, ja que d'aquestes surt el carbó, producte molt emprat per restaurants i hotels.

El mecanisme per construir una sitja és més o manco laboriós com en totes les feines.

La tasca comença fent un rotlo, com el de l'era de batre, el tamany va a gust de cada un, sempre pensant amb la grossària que ha de tenir la sitja, però més val pegar un pos però més val pegar un poc per gros perquè com diu el dit popular: "de gros poden fer petit".

Un pic fet el rotlo

pitgen la terra de dintre ben pitjada, a fi que quedi un trespol ben fort; damunt hi posen un sostre de pedres, totes, més o manco de la mateixa grossària. Quan ja les hi tenen col·locades ben justes, les tapen ben tapades de terra, millor si és porgada, perquè es fica més dins les juntes que hi ha entre pedra i pedra, donant així millor consistència al que ha d'esser la base de la sitja.

Quan la terra ha cobert totes les pedres, comencen a agafar els tronquets de llenya, que prèviament havien cercat i tallat a mida, i els col·loquen de punta, és a dir,

En estar finalitzada la tasca de posar llenya, damunt aquesta hi posen una gruixa de càrritx per tot, a fi de tapar els forats i donar una major consistència a la sitja. Damunt aquest càrritx hi posen un bon sostre de terra, millor si és por-

Muebles
JAUME

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)



SON COLETES, LA MEMORIA HISTORICA D'UN POBLE.

A Manacor quan es imprescindible anomenar "Son Coletes", encara es mira a un costat i s'altre per si algú escolta.

Tots coneixen el significat, però hi ha un tàcit pacte de silenci al voltant de les circumstàncies de les víctimes i els botxins que varen convertir Son Coletes en un símbol d'horror, sang, humiliació i afronta.

Hi ha qui sap el nombre aproximat, més de 900 republicans o simplement demòcrates assassinats durant els primers mesos de la guerra del 36, a Son Coletes, lloc triat pels feixistes per afusellar companys de tots els pobles de Mallorca.

La cèl.lula comunista de Manacor per boca del responsable polític Joan Rosselló i amb la presència de Josep Valero i Francesca Bosch del Secretariat del Partit dels Comunistes de Balears (PCB), va presentar davant els mitjans informatius a Manacor la iniciativa de col·locar una làpida a la paret del cementiri que avui s'aixeca a Son Coletes.

La nostra intenció és que tots els demòcrates, totes les persones que vulguin participar en tant rescut homenatge, ho puguin fer directament a la seu central del PCB, Carrer Sindicat, 74 de Ciutat o al compte corrent de La Caixa núm. 5068-31. (oficina 390) a qualsevol sucursal.

La col·locació de la placa que s'emmarcarà entre els actes commemoratius de la proclamació de la II República desitjam que es realitzi amb la participació de totes les organitzacions i persones que es sentin d'esquerres, de tots els antifeixistes, de

tots els que desitgen expressar la seva condemna i rebuig al que va succeir a Son Coletes.

Secretariat del Partit dels comunistes de Balears.

ELS MINUSVALID TENEN UN LLOC DINS LA SOCIETAT.

Me sent lligada professionalment al tema que es tractà dia 24 de gener al programa informatiu de TV. Balear sobre la integració del deficient. Es una labor de tots aconseguir que aquesta població denominada de minusvàlids no se la tracti com a tal, ja que les seves manques —física, psíquica o sensorial— no són tan grosses ni tan importants com la majoria les vol veure, senzillament mirar el problema al revés de com l'estam observant, en lloc de fixar-mos en les dificultats que tenen per fer unes activitats, que són les mínimes, es tracta de veure totes les possibilitats que tenen i que poden explotar per dur a terme totes unes altres, segur que aquestes superen les anteriors.

Vull donar l'enhorabona als professionals que tan bé saberen enfocar aquesta realitat que mos envolta, d'aquests nins que ja estan integrats a les escoles sense desfressar el problema. Crec que molts d'espectadors quan venen les imatges pensaren que no responien a la realitat, jo vull ratificar-ho des d'aquestes retxes, poques per poder expressar tot quant voldria comunicar per llevar un poc de coentor a totes aquestes coses que de fet ja són difícils però que encara hi ha gent que les hi vol fer més.

Crec que posant un poc

de bona voluntat i més professionalitat als que treballen en l'educació, la integració a les escoles no seria utòpica. Tenint bareres arquitectòniques, per exemple, dins aquelles escoles que consideren i comprenen que tal cosa és possible i positiva per al nin i l'entorn, es fa integració de físics. Altres escoles estan integrant nins amb un coeficient intel·lectual molt baix, inclús sense contar amb l'ajuda de professionals dits "de suport". Com aquests casos en podria anomenar molts més.

Pensar que quan es facin projectes arquitectònics, urbans, lleis, ordenacions, etc. es pensi en una població de persones humanes, contant amb tots, sense marginar ningú és una idea tan meravellosa, que quasi sembla impossible que així no es faci sempre.

No podem ser iguals, cada ú té un bagatge genètic distint, per tant unes persones són hàbils per realitzar unes feines i d'altres són bons per dur a terme unes altres.

Margalida Rubí Tomàs.
Assistent Social.

Llucmajor, 21 Març 85.

Agraïria la publicació d'aquesta carta, a les pàgines de la seva revista. Gràcies.

Primerament vull donar l'enhorabona a l'autor de l'article: "PITJOR QUE RATES COVARDES", publicat el passat mes de març. Segons veig intenta denunciar públicament a aquelles persones que torturen els animals indefensos, fins al punt d'arribar a ferlos sofrir d'una manera inhumana. Estic d'acord que aquestes persones sense es-

crúpols haurien d'esser perseguits per la justícia i, a més, es considera falta greu l'abandonament o tortura dels animals que pot esser sancionada fins a 50.000 pts per part de Salut Pública.

El càire negatiu que consider d'aquest article és quan diu que, en bona part, les SOCIETATS PROTECTORES D'ANIMALS són "consoladors mentals per a senyores cursis i desenfainades". Li puc assegurar que aquestes senyores no són de la S.P.A., perquè ni tan sols estimen el seu, pràcticament l'única cosa que senten és un sentiment d'histerisme i res pus. Per tant, seria interessant que abans d'escriure coses que no se sap si són certes, hagués realitzat una visita a la S.P.A. de Mallorca.

Personalment li puc assegurar que fan una feina digna d'admirar. Diàriament recollen un gran nombre d'animals abandonats, ferits i maltractats; que arriben al refugi i reben totes les atencions necessàries: higièniques, alimentàries, sanitàries, etc... i, sobretot, un lloc on podran viure dignament.

Així mateix li puc dir que jo vaig dur al refugi, no sé si el mateix al qual vostè es refereix, un ca que havia estat torturat, fent-li els testicles amb un fil d'electricitat; allà després d'anestessiar-lo fou alliberat d'aquell indignant tortura. El que sempre s'ha de pensar és que l'animal té vida per la qual cosa necessita unes atencions especials i ell sí que sabrà agrair-ho.

Finalment, recoman aquesta visita al refugi on es comprovarà la gran feina que fan per als animals.

Atentament
Isabel Ma. Matheu Ramonell

Xerrades de café



LLUCMAJORER, COMPRA EN ES TEU POBLE

-Què has vist aquests rètols que ha repartit s'Associació d'Empresaris?

-Es que aconsellen an es llucmajoreres que comprin en es seu poble?

-Sí, què trobes?

-Crec que, sí només hem de comprar en es poble perquè mos ho diuen ets empresaris, és perdre es temps.

-Es una manera de promocionar i protegir es comerços de sa ciutat, ajudar a alçar sa nostra economia.

-Sa seva, voldràs dir...

-Sa de tot es poble, homo. Com més negocis pròspers hi hagi, més bé anirà tot.

-Sí, però si es comerciants llucmajorers venen més cars es seus productes que es veïnats, no esperis que, perquè ells ho diguin, deixem de comprar on venen més barat.

-Homo...!però en es mateix preu...

-Així no hi ha dubte. Crec que ningú no se desplaça a Palma a fer una compra grossa i bestreure moltes pessetes per ganes de gastar i fer sa punyeta an es comerciants de Llucmajor.

-Jo crec que n'hi ha que, per costum, compren en es grans Supermercats de Palma.

-Perquè els surt més econòmic.

-Si fan es compte d'allò que els costa sa benzina, no, a més que actualment tenim a Llucmajor Supermercats que venen més barat que es de Palma.

-Idò es llucmajorers hi aniran, amb rètols o sense.

-De totes maneres, jo crec que és bona aquesta campanya.

-Però, una de ses coses que han de fer es nostros empresaris i comerciants a més de penjar rètols és vendre més barat que ets al-

tres i llavors, tots comprarem a Llucmajor.

-Com és ara...?

-Només te n'anomenaré dos: es peix, per exemple, a Llucmajor sempre va car.

-Es peix és un aliment que fa temps que és car, i ho és més de cada dia.

-Segons quin. Es gerret, qualque dia està molt barat i a Llucmajor no se

n'adonen.

-Crec que ets empresaris de Llucmajor no pensen en so peix, perquè és una cosa secundària que no fa ni fot.

-A s'hora de comprar-mos fot de bon de veres. I d'es materials de construcció, què me'n dius?

-Això ja és més important. Què passa amb sos materials de construcció?

-Que, de comprar-los a Campos o an es Coll d'en Rebassa, hi ha moltes pessetes de diferència.

-No ho sabia.

-I es fusters? Jo co-

nec persones que comanaren sa fusta a altres pobles i hi havia quasi la meitat.

-Si uns es conformen en guanyar manco, o tenen manco despeses, no es pot prendre com exemple.

-Idò que s'espavilin es nostros comerciants, abans que no entrem en es Mercat Comú.

-Això d'es Mercat Comú encara no sabem com anirà.

-Però mentrestant n'hi ha molts que ja se preparen...

Un que escoltava

AUTO-ELECTRIC
Barcelo

Ronda de Ponent, s/n. - Pedro A. Mataró, 55

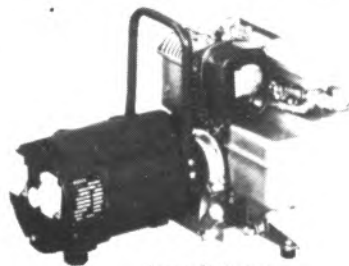
Teléfono 66 01 70

LLUCMAJOR (Mallorca)

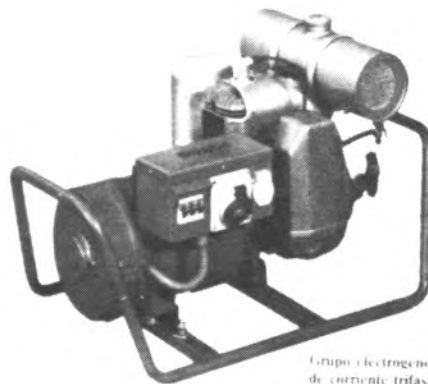


Venta y asistencia técnica de los productos:

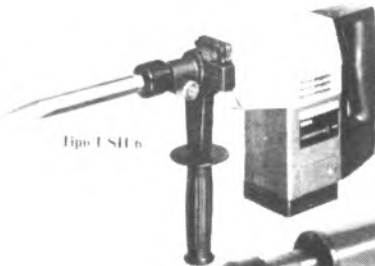
- BOSCH Automóvil
- BOSCH Herramientas
- BLAUPUNKT
- Calentadores JUNKERS



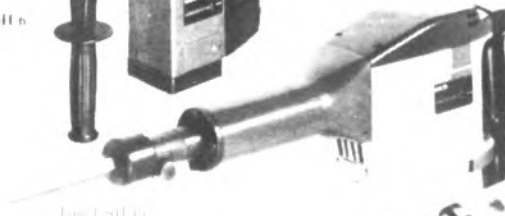
Grupo eléctrico Tipo BWSA 2



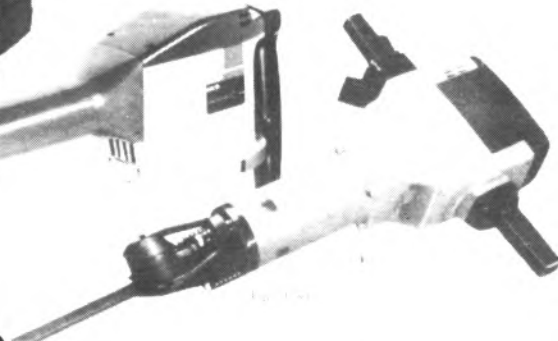
Grupo eléctrico de corriente trifásica y alterna tipo BSKA 5



Tipo TSH 6



Tipo TSH 10



Tipo TSH 5

**VENDA,
SERVEI TECNIC
I LLOGUER!**

esports

C.D. Espanya

EN MANS DELS ALTRES

Quatre partits manquen perquè finalitzi el Campionat de I Preferent (Arenal-Espanya, Espanya-Ca'n Picafort, Montuïri -Espanya i Campos -Espanya). A l'hora que el lector vegi aquest escrit ja s'haurà disputat el partit al camp d'Antoni Roses. Un encontre que els espanyistes no poden perdre perquè es veurien abocats a la penúltima plaça i tendríen molt poques —per no dir cap— possibilitats de salvació.

Ara —sempre referint-me al moment d'escriure aquest comentari, l'Espanya és l'avantpenúltim empatat amb el Binissalem però els vinaters ens superen per golaveratge. Vull dir amb això que en aquest lloc es-

taríem en mans dels altres ja que no se sabrà si el tercer, començant per la coa, descendeix fins que no s'hagi acabat el campionat —així ens ho ha confirmat la Federació— perquè tot està en relació amb els ascensos i baixes de II divisió B i de III Divisió Balear.

Tenia alguns títols per encapçalar aquesta crònica i tots es referien a la mala campanya que està realitzant l'equip però per dos motius he escollit aquest: en primer lloc perquè consider que no és el moment d'afegir llenya al foc tenint en compte els moments crítics pels quals travessa el Club i en segon lloc perquè el titular escollit s'adapta a una doble realitat, la



M. Roig i M. Mas, C.D. Espanya.

descrita dels ascensos i baixes i l'altra, perquè l'Espanya està en mans dels altres ja que segons quins siguin els resultats que aconseguixin altres equips com el C.D. Campos —que s'ha d'enfrontar dins casa con-

tra el Binissalem i ha de visitar finalment Lluçmajor ens salvarem o baixarem.

Doncs ens toca aguantar amb l'esperança d'una possible salvació. Les crítiques poden esperar.

Joan Quintana



25 ANIVERSARI

FOTO CLAR Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFiques
VF A DE CARRETES. . .

C/. Nou, Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)



TALLER MECANICO ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR



SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS



ISLEÑA DE MOTORES, S. A.
Concesionario Oficial

COLABORADOR

TALLERS LLUCMAJOR



REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

C.F. Lluçmajor

ARRIBEN LES VICTORIES

Si temps enrera, des d'aquestes planes, els comentaris no podien ser més pessimistes arribant quasi al temor de la desaparició del Club, aleshores amb les victòries al Camp Municipal contra el Sant Bernat, Brasília i Ca's Concos, a més de la meritòria aconseguida al desplaçament a Santa Maria, regna a l'entitat de la Plaça del Sabater una certa tranquil·litat i satisfacció, que allunya així fantasmes d'impotència i agonia per retornar a la normalitat.

Quan abans, golear era un somni per la manca d'encert al remat, actualment es duu la sort d'aprofitar les escases ocasions i d'aquesta manera, dels quatre partits darrers jugats a casa, en tres s'han marcat quatre gols i a Santa Maria, de cinc ocasions, se'n consumaren tres.

Malgrat la millorança dels resultats últims, no es pot comptar amb la seguretat de la plantilla ja que a Santa Ponsa, per exemple, contra el líder, jugarem amb 10 jugadors entre els quals Rafel Sampol, per motius de salut, no podia jugar. Aquest encontre es perdé per 4-0.

Cal pensar que algunes mesures han produït el canvi, però no és així. De

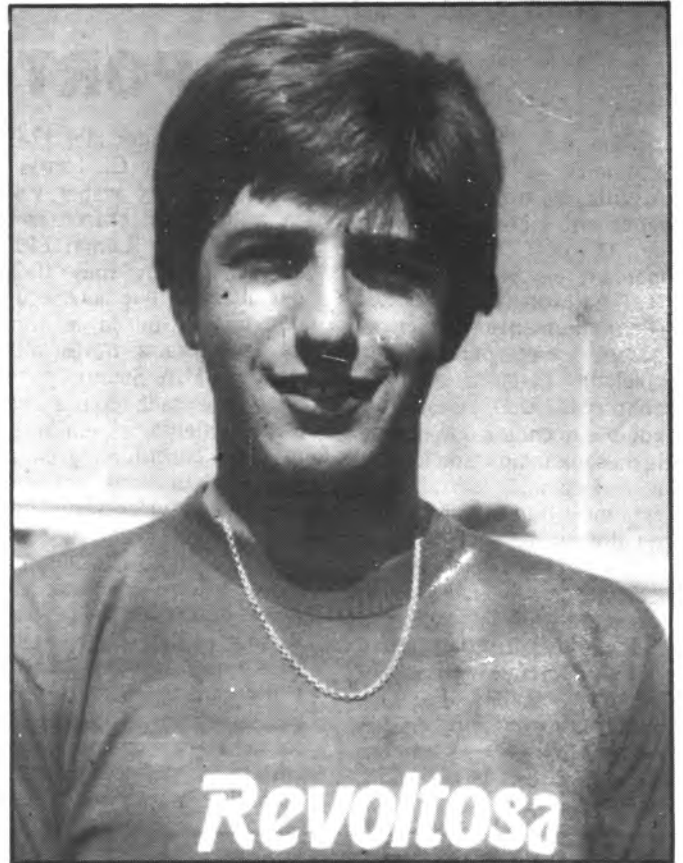
fet, solsament els resultats (coses del futbol) i algun sopar de companyonia (que és d'agrair) han romput la monotonia i la desgana.

Només l'amor propi, i en certa manera, retornar a la violència que a alguns camps hem patit, pot ser l'explicació més lògica dels bons resultats aconseguits a Lluçmajor. Evidentment aquest sistema no és gaire esportiu però també és veritat que a molts de desplaçaments si no fos amb males maneres no haurien perdut tants de punts.

Ara que el Lluçmajor enfila la recta d'arribada i es troba enmig de la classificació, lliure de positius i de negatius, només manca complir el millor possible, tot així la temporada no haurà estat gens brillant.

Jaume

NOTA: Com a notícia de darrera hora, diumenge 31 de març, es va perdre a fora contra el Son Ferriol per 2-1. L'arbitratge nefast i les expulsions a la segona meitat de Llorenç Carbonell i de Gaspar Monserrat foren greus impediments per aconseguir algun positiu. I per afegit, el segon gol es marca quan passaven 6 minuts per finalitzar la primera part del partit.



Bernat Sacares, jugador del C.F. Lluçmajor.



Cristaleria Lluçmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)



Destilerias Reunidas S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

Juvenils C.D. Espanya

A LES PORTES DE L'ASCENS

Després d'haver vençut a domicili al col·lista C.D. Algaida, els nostres juvenils repetiren victòria, a casa de la U.D. Petra (2-0) marcant els gols A. Servera i S. Morell. Però el següent diumenge va ser la decepció al perdre per golejada (4-1) a Alcúdia contra la U.D. Gesa, un equip que encara que durant la passada temporada milità a l'Regional, en aquesta està molt lluny de ser aquell quadre punter d'altres anys i la seva classificació actual, enmig de la taula, així ho demostra.

Els visitants marcaren el gol de l'honor mitjançant en M.A. Salom. La pròxima confrontació va ser contra el C.D. Santanyí, un equip dels de damunt, que l'Espanya va superar

per un marcador clar (2-0) amb dianes de C. Tomàs i E. Alvarez. Per acabar, visita a Inca per enfrontar-se als C.D. Bto. Ramon Llull i dos positius més (0-2) per als blaus que aconseguiren dur la pilota al fons de la xarxa a través d'E. Alvarez i M.A. Salom.

Una vegada repassats els esdeveniments i tenint a mà la classificació, encara que sigui bona, no arriba a l'objectiu perseguit per l'equip —s'ha d'entendre ascens— i com les dues temporades anteriors es quedarà a les portes de la tan desitjada l'Regional, i tant de bo que ens equivoquem! I per a la propera campanya a esperar el que donarà de si la renovació dels cinquanta per cent de la plantilla ja que deu dels



M. Gual i M.A. Salom, juvenils C.D. Espanya.

actuals membres jugadors del quadre espanyista acaba-

ran l'edat juvenil. J. Quintana C.

Infantils C.D. Espanya

HA ACABAT EL CAMPIONAT DE LLIGA

Després de 26 jornades d'emocionant lluita, ha acabat el campionat de Lliga 1984-85 de Primera Regional Infantil (Grup B) de Mallorca en el qual s'ha proclamat just vencedor l'Olimpíic de Manacor després d'un trajecte de bon joc.

Però també té el seu mèrit l'aconseguit pels nostres representants els quals quedaren en cinquè lloc

de la classificació general, i són els que més ens interessien.

Però abans de continuar passarem a comentar, breument, els tres darrers encontres que ens mancaven per narrar des del darrer número d'aquesta revista. Set dies després de jugar el líder a Llucmajor es va tornar jugar a casa contra el penúltim, la U.D. Petra,

doblegant-la (3-0) amb gols de Ll. Sampol i un d'A. Salom. Però sense cap dubte, on varen lluir amb llum pròpia els nostres infantils va ser a Inca al vèncer al C.D. Joventut Esportiva per un marcador concloent (1-3) amb gols de Salom, Cardell i Sampol. I, per acabar ens va visitar el C.D. Avance i aquí es va veure la més gran golejada de la temporada (7-1) essent autors dels gols Salom (2), Sampol (2), Martí, Adrover i Matas.

Els màxims golejadors de l'equip i a la vegada vencedors del Trofeu Sport-Paniza han estat Ll. Mòjer i A. Salom amb 15 dianes cada un. Dels 16 partits disputats l'Espanya ha vençut en 13, n'ha empatat quatre i n'ha perdut nou. Ha aconseguit 53 gols a favor per 41 en contra i 30 punts dels 52 possibles. Això l'ha portat, com hem dit més amunt, a ocupar la cinquena plaça d'un col·lectiu de catorze equips que han quedat classificats així:



A. Martí i G. Adrover, Infantiles C.D. Espanya.

	J	G	E	P	F	C	P
CD Olímpic Manac.	26	25	1	0	107	14	51
CD Felanitx	26	14	7	5	59	33	35
CD Badia CM	26	15	6	6	67	31	35
UD Poblera	26	15	2	9	73	24	32
CD Espanya	26	13	4	9	53	41	30
CD Junv. D. Inca	26	9	10	7	40	42	28
CD San Jaime	26	9	5	12	41	53	23
SD J Sallista	26	7	8	11	38	48	22
CD Bto. R Llull -Inq	26	8	7	11	29	30	22
CD Avance	26	8	4	14	38	69	20
CD Santanyí	26	6	7	13	35	73	19
CD Escolar	26	7	4	15	31	73	18
UD Petra	26	6	5	15	23	51	17
CD La Salle M	26	3	6	17	17	59	12

J.Q.C.

Alevins C.D. Espanya**SENZILLAMENT, BE**

Es duen sis jornades, que es podien incrementar en set en cas de vèncer al Consell, sense conèixer la derrota. Sense cap dubte, una bona campanya és la que vénen realitzant aquesta temporada els nostres representants més petits, ja que van en cinquè lloc de la classificació i a hores d'ara —manquen dos partits a l'hora de sortir aquest article publicat— no sembla que hagi de variar molt el lloc assegurat, d'aquí al final.

Dels partits que ens manquen per comentar hem de destacar en primer lloc la golejada que els nostres alevins infringiren al J. Sallista (0-5) a domicili marcant els gols J. Martorell (3), S. Martí i Janer. Set dies més tard es va perdre

un positiu (1-1) empatant a casa contra el C.D. Avance amb un gol de Martorell. Però aquest positiu perdut va tornar a la bossa blava al proper desplaçament ja que una altra vegada els llucmajorers aconseguiren taules (2-2) a Binissalem amb el titular C.D. Sant Jaume, marcant aquest pic els gols S. Martí i J. Janer.

I per acabar amb els breus resums dels resultats coneguts, repetició d'empat a Lluçmajor (1-1) i gol de Martorell.

En resum, i vist que la cosa ja no variarà molt, senzillament bé per als Alevins del C.D. Espanya aquesta temporada que, com ja hem apuntat, està per acabar.

Quintana Castell



V. Matas i S. Puig, alevins C.D. Espanya.

Basquet**ADEU SIAU, SEGONA**

Així com va venir, se n'ha anat. Com es pot suposar, parlem de l'ascens a segona.

Ja s'ho podien pensar!, deien uns.

I l'any qui ve, què farem amb un equip a Segona?, deien uns altres.

La cosa més certa ha estat la primera i el "Lluçmajor -Revoltoza" no ha pogut guanyar més que un partit de tots els que ha jugat, justament contra el 2on. mallorquí. Després d'això, ens hem de demanar si ha servit de res accedir a aquesta fase d'ascens.

El que sí sabem és que ha mermat en gran mesura la capacitat econòmica del club, arribant a extrems tan alts, de pensar en la no presentació dels equips inferiors al torneig "Jordi Joan", tot això, per manca de capital. Finalment, s'ha arribat a l'acord que St. Bonaventura i Fruites "El Molino" pagaran els àrbitres dels infantils i juvenils respectivament.



I així va la cosa, uns viatgen i, els altres, del poble, no tenen res més que fer, que el president anar a demanar doblers per pagar els àrbitres de les categories inferiors.

I com hem dit abans, la lliga ja ha acabat, excepte al minibàsquet, que encara es juga. Uns han acabat davant i els altres per la meitat, però això sí, s'ha creat am-

bient de bàsquet, no sabem si arrelarà, però de moment almanco es treu suc al pavelló.

Joan B.

CAMPIONAT DE COLOMS MISSATJERS

En el Club Colom-bòfil de Lluçmajor ja s'està disputant la segona fase del campionat.

Quan la informació del número anterior d'aquesta revista, mancava una prova per finalitzar la primera fase. Una prova des d'Eivissa que decidia la classificació d'aquesta primera part del torneig, per ja entrar a la segona i més interessant etapa de la competició, on es disputen els importants trofeus de Càrnicas Semar i el d'Instal·lacions Sanitàries Castell.

El guanyador de la darrera prova de la fase primera, fou en Bernat Bonet, que també se proclamà campió absolut d'aquesta fase o torneig dels Eivissos. En segon lloc de la classificació final hi quedà en Llorenç Socies i en 3r. en Julià Monserrat.

En coloms designats, quedà el 1er. n'Antoni Oliver, 2n. Bernat Bonet i 3r. Julià Monserrat.

Els juvenils més destacats foren en Joan Costa, en Pere Joan Roig i en Joan Contestí.

D'aquesta segona fase ja s'han disputat les proves següents:

I ORIHUELA.- Hi prengueren part 103 coloms dels quals n'arribaren 54 el mateix dia i ho feren a una velocitat de més de 80 km. per hora.

Pels quatre primers classificats d'aquesta amollada hi havia trofeus patrocinats per "La Caixa". Els guanyadors foren els se-



Trofeu de Càrnicas Semar que se disputa en el torneig d'enguany.

güents: 1r. i 3r. Antoni Oliver, 2n. Janer-Tomàs-Pallicer i 4rt. Julià Monserrat.

En coloms designats aconseguiren les millors puntuacions n'Antoni Oliver seguit de Janer-Tomàs-Pallicer i de Joan Barceló.

I EIVISSA.-Bastant bona fou aquesta segona amollada del campionat de 160 coloms participants,

130 ja dormiren al seu colomer el mateix dia d'haver estat amollats.

La classificació d'aquesta prova fou la següent: 1r.-Janer-Tomàs-Pallicer, 2n. Antoni Oliver i 3r. Llorenç Socies, mentre que en coloms designats quedà el primer n'Antoni Oliver, seguit de Salvador Paniza i Julià Monserrat.

II ORIHUELA.-Una

altra bona amollada resultà aquesta segona des de la península. De 118 coloms, 72 se cronometraren el mateix dia.

Els quatre trofeus pels primers classificats foren obtinguts, el 1r. i el 2n. per n'Antoni Oliver, el 3r. per Bernat Bonet i el 4rt. per Joan Jaume. Aquests tres mateixos aconseguiren les millors puntuacions en coloms designats.

II EIVISSA.-Els coloms participants a aquesta prova que és la quarta d'aquest torneig, foren 130 del que n'arribaren 110. Tot un èxit.

En Bernat Bonet resultà ser el guanyador, seguit de Joan Barceló i de Joan Garí. Per a la puntuació dels coloms designats, es classificaren els tres primers, en Bernat Bonet, en Llorenç Socies i en Joan Agulló.

Després d'aquestes amollades les classificacions generals estan així:

CARNICAS SEMAR

1r.-Antoni Oliver

2n.-Bernat Bonet

3r.-Joan Barceló

INSTAL. SANITARIES CASTELL

1r.-Antoni Oliver

2n.-Salvador Paniza

3r.-Bernat Bonet

Manquen encara bastantes proves perquè finalitzi aquest interessant campionat, del qual procurarem tornar a informar en el proper número de "Pinte en ample".

Bernat

Materiales Construcción

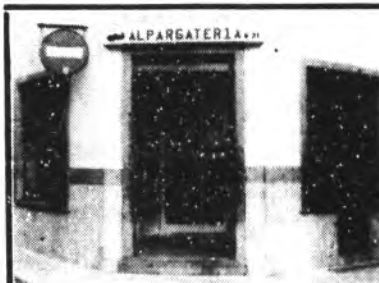
Amengual

glassi
olur



FABRICADO POR FORMICA ESPAÑOLA S.A.

ALMACEN:
Ronda Migjorn, 154
Teléfono 6C 09 59
LLUCHMAYOR (Mallorca)



ESPORTS LLOMPART

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
D'ESPARDANYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/ S'Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

Entre noltros

NAIXEMENTS.

Aitor Barroco Ruiz, fill d'Estanislao i Carme-Margalida, nasqué el 24-II.

-Esther López Solano, filla d'Angel i de Laura, nasqué el 2-III.

-Marina Garcias Salvà, filla d'Antoni i Margalida-Francisca. Dia 7-III.

-Maria de Gràcia Mut Salvà, filla d'Antoni i Aina, dia 9 -III.

-Francisca Garau Aulet, filla de Francesc i Maria de Gràcia. Nasqué el 4-III.

-Rita Manresa Font, filla de Jaume i Catalina. Nasqué dia 19-III.

Enhorabona!!!

MATRIMONIS.

-Joan Carles Guillen Fernández i Dolors Garica Pérez. Es casaren dia 28-II al Jutjat de Pau.

-Guillem Noguera Oliver i Aina Maria Luna de Rojas es casaren dia 1-III al Jutjat de Pau.

Molta Felicitat!!!

DEFUNCIONS.

-Coloma Rigo Barceló, morí el 25-II als 86 anys.

-Jaume Llull Mut, morí dia 27-II als 90 anys.

-Damià Monserrat Julià, morí el 28-II als 81 anys.

-Concepció Blaya Lorente, morí dia 3-III als 81 anys.

-Antoni Salvà Barceló, morí dia 4-III als 77 anys.

-Maties Catany Clar, morí dia 5-III als 62 anys.

-Catalina Torres Ribas, morí dia 7-III als 72 anys.

-Francisca Salvà Salvà, morí dia 7-III als 78 anys.

-Joan Calderón Torres, morí dia 9-III als 79 anys.

-Joan Coll Salvà, morí dia 10-III als 68 anys.

-Joana-Maria Roig Tomàs, morí dia 12-III als 71 anys.

-Isabel Oliver Mut, morí dia 15-III als 76 anys.

-Inès Fuente Malrubia, morí dia 22-III.

-Emiliana Fernández Fernández, morí dia 16-III als 77 anys.

-Antoni Garau Puigserver, morí dia 23-III.

-Francisca Palmer Ferretjans, morí dia 23-III als 78 anys.

-Mateu Tomàs Garau, morí dia 24-III als 84 anys.

TORN DE METGES I APOTECARIES D'ABRIL.

METGES:

Dies 4-5 : Dr. M. Armenteras

Dies 6-7-8: Dr. M. Armenteras.

Dies 13-14: Dr. M. Pons.

Dies 20-21: Dr. M. Armenteras.

Dies 27-28: Dr. D. Salvà.

PRACTICANTS:

Dies 6-7-8: Da. Maria A. Blanco.

Dies 13-14: Da. M. Carme Ferrer.

Dies 20-21: Da. Josefa Comas.

Dies 27-28: Da. Maria A. Blanco.

APOTECARIES.

Dies 1-2-3: J.Mir.

Dijous dia 4. S. Gamundí.

Dia 8: M. Cirera.

Setmana del 8 al 12: D.M. Cirera.

Setmana del 15 al 21: D.S. Gamundí.

Setmana del 22 al 28: D.M. Pons.


Setmana del 29 al 5 de maig: D.J. Mir.

AUTO ESCUELA



28

Rafael Fiol



LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
 S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
 PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

CA'N MATIES

BAR - RESTAURANT

TAPES VARIADES
BERENARS

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR



28

sa teulera

PLANTES D'INTERIOR I EXTERIOR
CENTRES - RAMS DE NUVIA
CORONES
FLORS I PLANTES DE TELA
DECORAM ESGLESIES
ARREGLAM TERRASSES I JARDINS

Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76
Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59

CERAMIQUES, VIMET, VIDRE
I PECES DE FANG

Sopa de lletres

J I R A M R A T O C
 A S B L K J H N B A
 A R T A U L A M N I
 A C E U L R O F I X
 R T A X E A V C D A
 I U T T I L N M B S
 D V N L U A T C G J
 A A D F C B L I I P
 C A M I L L A A L M
 Z X C I D O M O C L

ENDEVINALLA

Vos don de temps fins
 diumenge
 per poder-ho endevinar
 ¿quina mare al món hi ha
 que an es fills dóna menjar
 i com són morts los se
 menja?

Soluciones núm. anterior

Sopa de lletres

U A F E R E N A R G
 J U G F C B H G K R
 F G R J E N J K G A
 F O G O N E T J F E
 D O N B D V H J M L
 U T C R R A N H O L
 I F B N A L T G L E
 L M H G F D S N L S
 A R O D A F U B E M
 C O N T I E R J S V

Deu coses que podeu trobar a un escalfapanxes.

Solució del no. anterior
 ENDEVINALLA: La dona



BAR - CERVESERIA

JAUME III

TAPES - BERENARS

Passeig Jaume III, 45

LLUCMAJOR



P'ES FORAT D'ES MOIX

Els cooperativistes diuen que és seu.
 Un senyor ven els solars.
 L'Ajuntament paga la contribució.
 De qui són els solars?

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR



**SABEU QUE US OFEREIX
"VIATGES XALOKI"?**

- *Bitllets d'avió i vaixell
- *Reserves d'hotels
- *Lloguer de cotxes
- *Viatges de negocis i vacances

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

*C/. Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58*

S'ARENAL



**HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"**

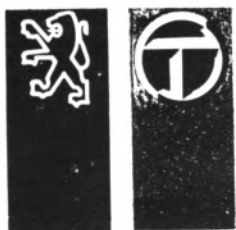
**NOVA DECORACIO
TERRASSA**

**Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS TROPI !...**

OBERT TOTS ELS DIES

**SERVEI DE BEGUES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES**

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR



**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

**AGENTE
OFICIAL**



**Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR**

Ca'n Pau Salvà

- *ELECTRODOMESTICS
- *INSTAL·LACIONS
- *REPARACIONS
- *TALLER DE SERVEI PROPI

PREUS DE LIQUIDACIO PER REFORMES!

- OBJECTES DE REGAL
- OBJECTES DE LLAUTO
- VAIXELLES O CRISTELLERIES
- ELECTRODOMESTICS

I MOLTS D'ALTRES PRODUCTES

*BOTIGA: C/. Bisbe Taixaquet, 24

*TALLER: C/. Weyler, 1
Tel. 66 01 04 - 66 02 55
LLUCMAJOR



GRAN OFERTA

A PARTIR DEL DIA
1 DE MARÇ EL LOTE
DE 6 BRIOIXOS (BARROS)
VALDRA 100 PTES
OBTENINT UN
ESTALVI DE 32 PTES

FORN Ca'n Paco

COMPRI ALS PETITS
ESTABLIMENTS. TENDRA
UN TRACTE DIRECTE I
UN AMBIENT FAMILIAR

- * ES UNA ATENCIO MES
DEL FORN «CA'N PACO»
- * I PER PASQUA,
PANADES I RUBIOLS!

LLUCMAJOR
C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

Ca'n Paco II
C/. Cardenal Rosell, 48 - Tel. 66 12 52